ISSN 0239—846X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 31 grudnia 1991 r. Nr 23*)

Poz.:

OBWIESZCZENIE WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW W GDAŃSKU

153 — z dnia 14 maja 1991 r. o wpisaniu archeologicznych zabytków nieruchomych do rejestru zabytków województwa gdańskiego.

UCHWAŁY:

154 — nr XXIV/156/91 **Rady Miasta Gdyni** z dnia 24 kwietnia 1991 r. w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego wydanych przez Miejską Radę Narodową w Gdyni i jej Prezydium oraz przez Prezydenta Miasta Gdyni.

155 — nr XII/94/91 **Rady Gminy Tczew** z dnia 18 grudnia 1991 r. w sprawie wprowadzenia zmian do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Tczew, dotyczących fragmentów szesnastu wsi w tej gminie.

153
OBWIESZCZENIE
WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW W GDAŃSKU

z dnia 14 maja 1991 r.

o wpisaniu archeologicznych zabytków nieruchomych do rejestru zabytków województwa gdańskiego

I. Zgodnie z § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków (Dz.U. z 1963 r. Nr 19, poz. 101 i z 1986 r. Nr 42, poz. 204) **podaje się do publicznej wiadomości**, że w myśl decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku wydanych na podstawie art. 14 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz.U. z 1962 r. Nr 10, poz. 48; z 1983 r. Nr 38, poz. 173; z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 56, poz. 322) **wpisano do rejestru zabytków województwa gdańskiego archeologiczne zabytki nieruchome wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego obwieszczenia**, obejmującym 321 zabytków tego rodzaju.

II. Zabytki podlegają ochronie prawnej ustanowionej we właściwych przepisach wymienionej ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, która to ochrona — w myśl art. 3 tej ustawy:

1) ma na celu w szczególności zachowanie, należyte utrzymanie oraz społecznie celowe wykorzystanie i udostępnienie zabytków dla celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych;
2) polega przede wszystkim na zabezpieczeniu zabytków przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub dewastacją oraz na zapewnieniu im warunków trwałego zachowania, na opracowaniu dokumentacji naukowej, ewidencji i rejestracji zabytków (oraz na ich konserwacji, restauracji lub odbudowie według zasad naukowych).

III. Zakres ochrony prawnej zabytków określony jest przede wszystkim w artykułach 18 — 37 cytowanej ustawy, stanowiących w szczególności, że:

1) wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków (art. 21 ust. 1);
2) bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno zabytków przerabiać, odnawiać, rekonstruować, zdobić, konserwować, zabudowywać, odbudowywać, uzupełniać, rozkopywać, przemieszczać, dokonywać w nich innych zmian ani prowadzić robót mogących przyczynić się do zeszpecenia otoczenia zabytku nieruchomego lub widoku na taki zabytek (art. 27 ust. 1-3);
3) wykopaliska i znaleziska archeologiczne (będące przedmiotami ruchomymi) stanowią własność Państwa, a odkrywca wykopaliska lub znalazca przedmiotu archeologicznego obowiązany jest zabezpieczyć go i zawiadomić niezwłocznie — o odkryciu wykopaliska lub o znalezieniu takiego przedmiotu — właściwego koserwatora zabytków albo zarząd właściwej gminy bądź muzeum względnie placówkę archeologiczną; odkrywcy lub znalazcy w przypadku dopełnienia tych obowiązków przysługuje prawo do nagrody od Państwa (art. 24 ust. 1 i 3);
4) właściciele i użytkownicy zabytków, w zakresie określonym przepisami prawa, obowiązani są dbać o ich zachowanie, a w szczególności:
   a) zabezpieczyć je przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub dewastacją,
   b) niezwłocznie zawiadomić właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków o wydarzeniach mogących mieć wpływ ujemny na stan i zachowanie zabytku,
   c) zawiadomić (w ciągu jednego misiąca) wojewódzkiego konserwatora zabytków o przejściu własności zabytku na inną osobę lub o oddaniu zabytku nieruchomego w całości lub w części w użytkowanie, najem lub dzierżawę (art. 25 ust. 1);
5) Jeśli właściciel zabytku, a w razie nieustalenia właściciela lub miejsca jego pobytu — użytkownik zabytku nie przestrzega przepisów artykułu 25 cytowanej ustawy, przytoczonych w poprzedzającym punkcie, albo jeżeli interes publiczny wymaga przejęcia na własność Państwa zabytku o szczególnej wartości historycznej, naukowej lub artystycznej, w celu udostępnienia go ogółowi, zabytek może być przejęty na własność Państwa (art. 33).

IV. Osoby winne dopuszczenia się przestępstw lub wykroczeń przeciwko dobrom chronionym właściwymi przepisami cytowanej ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, tj. **winni przestępstw** przewidzianych w artykułach 73-76 **lub wykroczeń** przewidzianych w artykułach 77-78 tej ustawy, **podlegają** ustanowionej w nich **odpowiedzialności karnej** (art. 73-76) **lub odpowiedzialności za wykroczenia** (art. 77-78). Niezależnie od tej odpowiedzialności, organy służby konserwatorskiej zabytków w myśl art. 81 wymienionej ustawy, mają prawo przywrócić zabytek (dotknięty przestępstwem lub wykroczeniem) do poprzedniego stanu i do poprzedniego miejsca przechowania — na koszt sprawcy.

V. Dla ułatwienia zainteresowanym osobom, organom i instytucjom wykonywania obowiązków wynikających z cytowanej ustawy, a wymagających skomunikowania się z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku, podaje się jego:
1) numer telefonu służbowego: Gdańsk 31-62-67 i
2) adres : 80-881 Gdańsk, ul. Kotwiczników 20 (skr. poczt. 553).

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Gdańsku
T. Chrzanowski

Załącznik do obwieszczenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 14 maja 1991 r.

WYKAZ

archeologicznych zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków województwa gdańskiego w latach 1970-1990.

Niniejszy wykaz obejmuje 321 wymienionych niżej archeologicznych zabytków nieruchomych wpisanych w latach 1970-1990 do rejestru zabytków województwa gdańskiego w myśl decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku*)

Zabytki te, są wpisane do powyższego rejestru w jego dziale oznaczonym literą A, zatytułowanym „Zabytki Nieruchome", pod numerami wpisów mieszczącymi się w przedziale 101/A — 455/A.

W opisach dotyczących położenia poszczególnych zabytków wykorzystano i zamieszczono odpowiednie dane z ewidencji gruntów, pozwalające na dokładniejsze ustalenie ich położenia, które oznaczono następującymi symbolami:
Ark. — arkusz mapy ewidencyjnej,
dz. ewid. — działka gruntu z ewidencyjnym jej numerem,
oddz. L. — oddział leśny z jego numerem i ewentualnie z literą oznaczającą pododdział leśny.

Po tekstach (opisach) dotyczących poszczególnych zabytków, objętych niniejszym wykazem, podano numery oraz daty decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wpisaniu do rejestru zabytków

województwa gdańskiego następujących archeologicznych zabytków nieruchomych:

I. GMINA CHMIELNO
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

135/A. RESKOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone 1 km na południowy-zachód od tej wsi. (Ark. 1 Reskowo, dz. ewid. 195).
Dec. Nr 135/Archeol. z dnia 25.03.1971 r.

136/A. CHMIELNO-CHMIELONKO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone między szosą prowadzącą z Chmielna do Zaworów a Jeziorem Raduńskim (Ark. 1 Chmielno, dz. ewid. 372).
Dec. Nr 136/Archeol. z dnia 26.03.1971 r.

137/A. CHMIELNO-CHMIELONKO — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na północnym brzegu Jeziora Raduńskiego (Ark. 1 Chmielno, dz.ewid. 372).
Dec. Nr 137/Archeol. z dnia 26.03.1971 r.

138/A. CHMIELNO-CHMIELONKO — osada otwarta z okresu wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na wzniesieniu po prawej stronie szosy prowadzącej z Chmielna do Zaworów. (Ark. 2. Chmielno, dz. ewid. 449/2).
Dec. Nr 138/Archeol. z dnia 26.03. 1971 r.

148/A. GARCZ — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza, okres wczesnośredniowieczny, położona na zachodnim brzegu Jeziora Łapalickiego, po prawej stronie drogi prowadzącej z Garcza do Sianowa. (Ark. 1 Garcz, dz. ewid. 26, 27).
Dec. Nr 148/Archeol. z dnia 31. 03.1971 r.

288/A. MIECHUCINO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres wczesnego średniowiecza, położona między szosą Miechucino-Borzestowo a Jeziorem Wielkim (Ark. 3 Miechucino, dz. ewid. 276/1).
Dec. Nr 288/Archeol. z dnia 30.09.1971 r.

313/A. MIECHUCINO — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na południowy-zachód od tej wsi, między szosą prowadzącą do Brzestowa a lasem (Ark. 3 Miechucino, dz. ewid. 266/1, 273/1).
Dec. Nr 313/Archeol. z dnia 6.12.1971 r.

II. GMINA CHOCZEWO
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

272/A. OSIEKI LĘBORSKIE — cmentarzysko kurhanowe datowane na młodszą epokę brązu, położone na północ od Leśnictwa Szklana Huta (Nadleśnictwo Choczewo, Oddz. L. 145 k, j; Oddz. L. 146 g, h).
Dec. Nr 272/Archeol. z dnia 23.03.1976 r.

273/A. OSIEKI LĘBORSKIE — cmentarzysko kurhanowe o nieustalonej chronologii, położne na północny-wschód od Leśnictwa Szklana Huta (Nadleśnictwo Choczewo, Oddz. L. 144, d , h).
Dec. Nr 273/Archeol. z dnia 23.03.1976 r.

302/A. LUBLEWO LĘBORSKIE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, po zachodniej stronie drogi prowadzącej ze Stacji Hodowli Roślin do przystanku kolejowego (Ark. 5 Lublewo dz. ewid. 141).
Dec. Nr 302/Archeol. z dnia 29.11.1976 r.

323/A. LUBLEWO LĘBORSKIE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, ok. 100 m od przejazdu kolejowego, po zachodniej stronie szosy do Słuchowa (Ark. 5 Lublewo dz. ewid. 141).
Dec. Nr 323/Archeol. z dnia 31.03.1977 r.

356/A. LUBLEWO LĘBORSKIE — cmentarzysko kurhanowe o nieustalonej chronologii, położone na północny-wschód od tej wsi, na wschodnim brzegu Bychowskiej Strugi, w pobliżu żwirowni (Nadleśnictwo Choczewo, Oddz. L. 222 m).
Dec. Nr 356/Archeol. z dnia 11.12.1978 r.

III. GMINA DZIEMIANY
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionej wsi, znajdowało się:

201/A. KALISZ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południe od tej wsi i na wschód od szosy Kalisz-Dziemiany (Ark. 7 Kalisz, dz. ewid. 889).
Dec. Nr 201/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

IV. MIASTO GDAŃSK
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowała się:

365/A. GDAŃSK-MIGOWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana po północnej stronie drogi do Zaborni i po wschodniej stronie drogi do Piecek (Gdańsk-Migowo obręb 179, dz. ewid. 109/2, 112).
Dec. Nr 365/Archeol. z dnia 19.06.1980 r.

V. MIASTO GDYNIA
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

271/A. GDYNIA-WITOMINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od szosy Witomino-Chwarzno i na zachód od Witomina (Nadleśnictwo Gdańsk, Oddz. L. 191 f).
Dec. Nr 271/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

415/A. GDYNIA-WICZLINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północny-zachód od Wiczlina (Ark. 5 Gdynia-Wiczlino, dz. ewid. 418).
Dec. Nr 415/Archeol. z dnia 30.09.1986 r.

VI. MIASTO GNIEW
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

366/A. GNIEW — osada otwarta datowana na okres wczesnośredniowieczny, położona po południowej stronie drogi do Morzeszczyna, po wschodniej i zachodniej stronie przekopu dawnej kolejki (Ark, 27/39 Gniew, dz. ewid. 41, 43, 44).
Dec. Nr 366/Archeol. z dnia 19.06.1980 r.

367/A. GNIEW — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres późnośredniowieczny, położona po zachodniej stronie szosy Gdańsk-Bydgoszcz i na północ od stacji kolejowej (Ark. 27/39 Gniew, dz. ewid. 48/2).
Dec. Nr 367/Archeol. z dnia 19.06.1980 r.

384/A. GNIEW — podzamcze i port wraz z basztą przybramną i nadbrzeżną, spichlerzem i pomostem, datowane na okres średniowieczny i nowożytny. Obiekty te zlokalizowano między ulicą Wiślaną i drogą biegnącą od ulicy Wiślanej w kierunku starorzecza rzeki Wierzycy i na terenie niezabudowanych podmokłych łąk (Ark. 12 Gniew, dz. ewid. 51, 53; Ark. 13 Gniew dz. ewid. 21, 22, 30, 32, 33, 34, 35; Ark. 14 Gniew, dz. ewid. 21, 22, 23/1, 23/2).
Dec. Nr 384/Archeol. z dnia 29.10.1983 r.

VII. GMINA GNIEW
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

102/A. CIEPŁE — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, położone na północny-wschód od tej wsi (Ark. 5, Ciepłe, dz. ewid. 86).
Dec. Nr 102/Archeol. z dnia 25.11.1970 r.

117/A. CIEPŁE — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na okres wczesnego średniowiecza, położone na południowy-wschód od tej wsi, na krawędzi wyżyny nadwiślańskiej. (Ark. 1, Ciepłe, dz. ewid. 60).
Dec. Nr 117/Archeol. z dnia 7.12.1970 r.

118/A. CIEPŁE — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na okres wczesnego średniowiecza, położone na północny-wschód od wsi, na krawędzi wyżyny nadwiślańskiej. (Ark. 5, Ciepłe, dz. ewid. 88).
Dec. Nr 118/Archeol. z dnia 7.12.1970 r.

132/A. TYMAWA — osada otwarta datowana na okres późnośredniowieczny, położona na północ od tej wsi, na krawędzi wyżyny nadwiślańskiej (Ark. 2 Tymawa, dz. ewid. 143).
Dec. Nr 132/Archeol. z dnia 25.03.1971 r.

133/A. NICPONIA — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, położone na północny-wschód od tej wsi, na południowym brzegu rzeki Wierzycy (Ark. 1 Nicponia, dz. ewid. 25/2).
Dec. Nr 133/Archeol. z dnia 25.03.1971 r.

311/A. WIDLICE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, położona między Widlicami Dolnymi i Górnymi, na krawędzi wyżyny nadwiślańskiej (Ark. 2 Widlice, dz. ewid. 82, 83, 85).
Dec. Nr 311/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

317/A. CIEPŁE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, położona na północ od tej wsi, na krawędzi wyżyny nadwiślańskiej (Ark. 4 Ciepłe, dz. ewid. 104).
Dec. Nr 317/Archeol. z dnia 11.12.1976 r.

411/A. POLSKIE GRONOWO — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, położona na południowy-zachód od tej wsi, w Pradolinie Wisły (Ark. 2 Gronowo, dz. ewid. 139, 141, 142, 144; Ark. 1/2 Ciepłe, dz. ewid. 106/1).
Dec. Nr 411/Archeol. z dnia 30.09.1986 r.

420/A. BRODY — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, położona na północny-zachód od stacji kolejowej w Brodach, na północnym brzegu rzeki Wierzycy (Ark. Kursztyn, dz. ewid. 68, 95, 166).
Dec. Nr 420/Archeol. z dnia 20.12.1986 r.

421/A. BRODY — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, położona na północ od stacji kolejowej w Brodach i na północ od rzeki Wierzycy (Ark. Kursztyn, dz. ewid. 62).
Dec. Nr 421/Archeol. z dnia 20.12.1986 r.

VIII. GMINA GNIEWINO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących trenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

110/A. SALINO — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na okres wczesnego średniowiecza, położone na północny wschód od wsi Salino, na największej wyspie Jeziora Salino (Ark. 1 Salino, dz. ewid. 1).
Dec. Nr 110/Archeol. z dnia 27.11.1970 r.

249/A. RYBNO — kurhan, naziemny obiekt archeologiczny o nieokreślonej chronologii, położony na północny-wschód od wsi Rybno, po prawej stronie drogi prowadzącej do Opalina (Nadleśnictwo Wejherowo, dawn. Kolkowo, Oddz. L. 218 h).
Dec. Nr 249/Archeol. z dnia 8.12.1972 r.

318/A. GNIEWINO — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na epokę brązu. Zlokalizowane na północ od wsi Gniewino, w pobliżu granicy wsi Gniewino i Strzebielinko (Ark. 1 Gniewino, dz. ewid. 152).
Dec. Nr 318/Archeol. z dnia 11.12.1976 r.

319/A. GNIEWINO — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, położone na zachód od tej wsi, po północnej stronie drogi Gniewino—Perlino (Ark. 1 Gniewino, dz. ewid. 36/2).
Dec. Nr 319/Archeol. z dnia 11.12.1976 r.

320/A. SALINKO — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieokreślonej chronologii, położone na południowy-wschód od wsi Salinko, na wschodnim brzegu Jeziora Salino (Ark. 2 Salinko, dz. ewid. 66).
Dec. Nr 320/Archeol. z dnia 11.12.1976 r.

325/A. OPALINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza i osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza. Obiekty położone są na południe od PGR Opalino, między szosą do Rybna a doliną rzeki Piaśnicy (Ark. 3 Czymanowo, dz. ewid. 150).
Dec. Nr 325/Archeol. z dnia 31.03.1977 r.

IX. MIASTO JASTARNIA

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowała się:

164/A. JASTARNIA — osada otwarta, datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na zachód od tego miasta, po południowej stronie drogi Kuźnica-Jastarnia (Ark. 4, Obręb Jastarnia, dz. ewid. 10/1).
Dec. Nr 164/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

X. GMINA KARTUZY

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

238/A. MIRACHOWO — cmentarzysko kurhanowe, archeologiczny obiekt naziemny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na północny-zachód od tej wsi, przy drodze prowadzącej do Kobylasza (Nadleśnictwo Kartuzy, dawn. Mirachowo, Oddz. L. 63 n).
Dec. Nr 238/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

368/A. GŁUSINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, w rozwidleniu dróg prowadzących do Lewina i Stążek (Ark. 1 Głusino, dz. ewid. 69).
Dec. Nr 368/Archeol. z dnia 27.04.1982 r.

408/A. GŁUSINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-wschód od tej wsi, na wschodnim brzegu rzeki Dębnicy (Ark. 1, 2, 3, Głusino, dz. ewid. 131).
Dec. Nr 408/Archeol. z dnia 24.04.1985 r.

409/A. STANISZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na wschód od drogi Sianowo—Staniszewo, nad rzeką Dębnicą (Ark. 2 Staniszewo, dz. ewid. 392, 393/1).
Dec. Nr 409/Archeol. z dnia 15.05.1985 r.

XI. GMINA KOLBUDY GÓRNE

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

270/A. PRĘGOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od kościoła w Pręgowie, na tzw. Sosnowej Górze (Ark. 1 Pręgowo, dz. ewid. 92, 109).
Dec. Nr 270/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

281/A. BĄKOWO — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na południowy-wschód od tej wsi, po północnej stronie drogi polnej z Bąkowa do Straszyna (Ark. 6 Lublewo, dz. ewid. 266).
Dec. Nr 281/Archeol. z dnia 21.04.1976 r.

282/A. OTOMIN — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza i okres wpływów rzymskich, położona na niewielkim wzniesieniu wśród łąk, na północ od leśniczówki w Otominie (Ark. 3 Otomin, dz. ewid. 46).
Dec. Nr 282/Archeol. z dnia 21.04.1976 r.

345/A. CZAPIELSK — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi (Ark. 2 Czapielsko, dz. ewid. 36).
Dec. Nr 345/Archeol. z dnia 19.10.1978 r.

346/A. LUBLEWO GDAŃSKIE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na północny-wschód od tej wsi, między strumieniem a szosą Gdańsk-Kościerzyna (Ark. 1 Lublewo, dz. ewid. 198).
Dec. Nr 346/Archeol. z dnia 21.10.1978 r.

451/A. JANKOWO — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na północny-wschód od centrum tej wsi (Ark. 1 Jankowo, dz. ewid. 26/3, 26/4, 27/4, 28/4, 34).
Dec. Nr 451/Archeol. z dnia 28.12.1990 r.

452/A. JANKOWO — osada otwarta datowana na okres neolitu, wczesnej epoki żelaza, okres wczesnego średniowiecza, położona na wschód od centrum tej wsi (Ark. 1 Jankowo, dz. ewid. 26/1, 27/1, 27/7, 27/8, 28/4, 34).
Dec. Nr 452/Archeol. z dnia 28.12.1990 r.

453/A. BĄKOWO — zespół osadniczy datowany na epokę kamienia, wczesną epokę żelaza, okres średniowiecza, położony na południowy-wschód od Bąkowa (Ark. 6 Lublewo, dz. ewid. 264/2, 266/5).
Dec. Nr 453/Archeol. z dnia 28.12.1990 r.

454/A. BĄKOWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, okres wpływów rzymskich, późne średniowiecze, położona na północ od drogi z Jankowa do Bąkowa (Ark. 5 Lublewo, dz. ewid. 248/2).
Dec. Nr 454/Archeol. z dnia 28.12.1990 r.

455/A. LUBLEWO GDAŃSKIE — osada otwarta datowana na okres wczesnej epoki żelaza, okres wczesnego średniowiecza, położona na północny-wschód od Lublewa (Ark. 1 Lublewo, dz. ewid. 208/1, 208/2, 209/4).
Dec. Nr 455/Archeol. z dnia 28.12.1990 r.

XII. GMINA KOSAKOWO
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionej wsi, znajdowała się:

165/A. KAZIMIERZ — osada otwarta datowana na okres wczesno i późnośredniowieczny, położona na północny-zachód od tej wsi, na prawym brzegu rzeki Redy (Ark. 1 Kazimierz, dz. ewid. 1, 2).
Dec. Nr 165/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

XIII. GMINA KOŚCIERZYNA
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

106/A. GOSTOMIE — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na okres wczesnego średniowiecza, położone na południe od wsi Gostomie, nad rzeką Czarną Wodą (Ark. 2 Gostomie, dz. ewid. 242, 243, 244).,
Dec. Nr 106/Archeol. z dnia 25.11.1970 r.

196/A. NOWA WIEŚ KOŚCIERSKA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południe od tej wsi, przy granicy miasta Kościerzyna (Ark. 1 Nowa Wieś, dz. ewid. 42).
Dec. Nr 196/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

219/A. WĄGLIKOWICE-CZARLINA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza i okres wpływów rzymskich. Zlokalizowane na północ od wsi Czarlina, między szosą do Wąglikowic a Jeziorem Jelenie (Ark. 5 Wąglikowice, dz. ewid. 584).
Dec. Nr 219/Archeol. z dnia 2.12.1972 r.

260/A. CZĘSTKOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północny-wschód od tej wsi, przy granicy Skorzewa (Ark. 1, 6, 7, 8, 9 Częstkowo, dz. ewid. 22).
Dec. Nr 260/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

295/A. ŁUBIANA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na wschód od tej wsi, na południowym brzegu Jeziora Granicznego, między jeziorem a drogą polną prowadzącą do szosy Korne-Kościerzyna (Ark. 3 Łubiana, dz. ewid. 164).
Dec. Nr 295/Archeol. z dnia 16.10.1976 r.

296/A. ŁUBIANA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-wschód od tej wsi, na wschodnim brzegu rzeki Granicznej (Ark. 3 Łubiana, dz. ewid. 129, 132/2).
Dec. Nr 296/Archeol. z dnia 16.10.1976 r.

297/A. ŁUBIANA — osada otwarta datowana na wczesną epokę brązu i wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na południowy-wschód od tej wsi, po zachodniej stronie szosy prowadzącej od wsi do Jeziora Sudomie (Ark. 3 Łubiana, dz. ewid. 145/2).
Dec. Nr 297/Archeol. z dnia 16.10.1976 r.

331/A. BĘDOMINEK — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, w pobliżu granicy Zielenina (Ark. Zielenin dz. ewid. 59).
Dec. Nr 331/Archeol. z dnia 16.12.1977 r.

332/A. BĘDOMINEK — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, o nieustalonej chronologii, położone na południowy-zachód od tej wsi, w pobliżu starego cmentarza (Ark. Zielenin, dz. ewid. 99).
Dec. Nr 332/Archeol. z dnia 17.12.1977 r.

338/A. SKORZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północny-zachód od tej wsi, na wzniesieniu porośniętym lasem (Ark. 2 Skorzewo, dz. ewid. 156).
Dec. Nr 338/Archeol. z dnia 16.10.1978 r.

354/A. SKORZEWO — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, położone jest na północny—zachód od wsi Skorzewo i na południe od wybudowania Kucborowo (Ark. 2 Skorzewo, dz. ewid. 159/3).
Dec. Nr 354/Archeol. z dnia 11.12.1978 r.

355/A. GOSTOMIE — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, o nieustalonej chronologii. Zlokalizowane jest na wschód od tej wsi, po północnej stronie drogi do Stężycy (Ark. 2 Gostomie, dz. ewid. 98).
Dec. Nr 355/Archeol. z dnia 11.12.1978 r.

369/A. CZĘSTKOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, między drogą polną do Wieprznicy a Jeziorem Wieprznickim (Ark. 1 Częstkowo, dz. ewid. 48; Ark. 2 Częstkowo, dz. ewid. 55).
Dec. Nr 369/Archeol. z dnia 28.04.1982 r.

370/A. CZĘSTKOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi przy granicy Częstkowa i Wieprznicy (Ark. 2, Częstkowo, dz. ewid. 63).
Dec. Nr 370/Archeol. z dnia 28.04.1982 r.

371/A. OWŚNICE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres wczesnośredniowieczny, położona jest na północny-zachód od wsi Owśnice, między drogą a rzeką Kanią (Ark. 3 Wieprznica, dz. ewid. 142).
Dec. Nr 371/Archeol. z dnia 29.04.1982 r.

372/A. OWŚNICE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, położona na południowy-wschód od tej wsi, na wschodnim brzegu rzeki Kani (Ark. 3 Wieprznica, dz. ewid. 154/4).
Dec. Nr 372/Archeol. z dnia 27.04.1982 r.

373/A. SKORZEWO — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na młodszą epokę brązu, położone jest na południowy-zachód od wsi Skorzewo, po wschodniej stronie drogi polnej prowadzącej do Strzelnicy (Ark. 4 Skorzewo, dz. ewid. 611/4).
Dec. Nr 373/Archeol. z dnia 28.04.1982 r.

374/A. SKORZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na wschód od stacji kolejowej w Skorzewie i na północ od drogi polnej ze stacji do Nowej Wsi (Ark. 3 Skorzewo, dz. ewid. 401).
Dec. Nr 374/Archeol. z dnia 30.04.1982 r.

375/A. SKORZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na wschód od stacji kolejowej Skorzewo, przy drodze od stacji do Nowej Wsi (Ark. 3 Skorzewo. dz. ewid. 403).
Dec. Nr 375/Archeol. z dnia 30.04.1982 r.

376/A. WIELKI KLIŃCZ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, na południowym brzegu rzeki Wierzycy (Ark. 7 Wielki Klińcz, dz. ewid. 372).
Dec. Nr 376/Archeol. z dnia 5.05.1982 r.

377/A. WIELKI KLIŃCZ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południe od tej wsi i na zachód od szosy do Dębogór, w pobliżu granicy wsi (Ark. 7 Wielki Klińcz, dz. ewid. 731).
Dec. Nr 377/Archeol. z dnia 30.04.1982 r.

378/A. WIELKI KLIŃCZ — cmentarzysko płaskie i kurhan stanowiący naziemny obiekt archeologiczny. Stanowisko datowane jest na wczesną epokę żelaza, położone jest na wschód od w.w. wsi, przy torze kolejowym prowadzącym do Skarszew (Ark. 7 Wielki Klińcz, dz. ewid. 440).
Dec. Nr 378/Archeol. z dnia 3.05.1982 r.

XIV. GMINA KROKOWA
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

166/A. MINKOWICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, po zachodniej stronie drogi z Minkowic do Parszczyc (Ark. 3 Minkowice, dz. ewid. 42).
Dec. Nr 166/Archeol. z dnia 21.11.1972 r.

167/A. MINKOWICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, po zachodniej stronie drogi do Parszczyc (Ark. 2 Minkowice, dz. ewid. 51).
Dec. Nr 167/Archeol. z dnia 21.11.1972 r.

316/A. ŁĘTOWICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone jest na zachód od Łętowic i na północny-zachód od Goszczyna (Ark. 2 Goszczyno, dz. ewid. 30/1).
Dec. Nr 316/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

324/A. TYŁOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południe od tej wsi, na wschodnim brzegu rzeki Piaśnicy (Ark. 1 Tyłowo, dz. ewid. 143, 145).
Dec. Nr 324/Archeol. z dnia 31.03.1977 r.

358/A. BRZYNO — osada otwarta datowana na okres wczesnośredniowieczny, położona na wschód od tej wsi, między wsią a Jeziorem Żarnowieckim (Nadleśnictwo Wejherowo, Oddz. L. 170 g).
Dec. Nr 358/Archeol. z dnia 14.12.1978 r.

359/A. TYŁOWO — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na okres wczesnośredniowieczny, położone jest na północny-wschód od kaplicy w Tyłowie, po północnej stronie drogi z Tyłowa do Lubocina (Nadleśnictwo Wejherowo, Oddz. L. 73 k).
Dec. Nr 359/Archeol. z dnia 14.12.1978 r.

XV. GMINA LINIA

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

126/A. SMAŻYNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na zachód od tej wsi i na północ od szosy Smażyno-Pobłocie (Ark. 7 Smażyno, dz. ewid. 227).
Dec. Nr 126/Archeol. z dnia 13.03.1971 r.

197/A. MIŁOSZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na zachód od szosy z Miłoszewa do Strzepcza, na południe od Jeziora Miłoszewskiego (Ark. 1 Miłoszewo, dz. ewid. 2).
Dec. Nr 197/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

198/A. MIŁOSZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-wschód od tej wsi i na wschód od rzeki Łeby (Ark. 1 Miłoszewo, dz. ewid. 122).
Dec. Nr 198/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

208/A. LINIA-IGRZYCZNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południe od Linii i na północ od wybudowania Igrzyczno (Ark. 3 Linia, dz. ewid. 277).
Dec. Nr 208/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

209/A. POBŁOCIE — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południowy-zachód od tej wsi i na północ od drogi do Strzepcza (Ark. 2 Pobłocie, dz. ewid. 189).
Dec. Nr 209/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

210/A. NIEPOCZOŁOWICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na zachód od tej wsi i na północ od drogi ze stacji kolejowej do Bukowiny (Ark. 4 Niepoczołowice, dz. ewid. 421).
Dec. Nr 210/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

223/A. POBŁOCIE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, na północ od szosy z Pobłocia do Strzepcza w pobliżu wybudowania Staromiejski Rów (Ark. 2 Pobłocie, dz. ewid. 304).
Dec. Nr 223/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

224/A. SMAŻYNO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na zachód od tej wsi, przy drodze ze Smażyna do Pobłocia (Ark. 7 Smażyno, dz. ewid. 227).
Dec. Nr 224/Archeol. z dnia 5.12.1972 r.

263/A. STRZEPCZ — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, położone na wschód od tej wsi i na południe od drogi ze Strzepcza do Pobłocia (Ark. 1 Strzepcz, dz. ewid. 27/4).
Dec. Nr 263/Archeol. z dnia 16.12.1974 r.

264/A. STRZEPCZ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na wschód od centrum tej wsi, na wyniesieniu zwanym „Górą Szubieniczną" (Ark. 1 Strzepcz, dz. ewid. 27/3).
Dec. Nr 264/Archeol. z dnia 17.12.1974 r.

265/A. STRZEPCZ — osada otwarta datowana na okres wczesnośredniowieczny, zlokalizowana na północny-zachód od tej wsi, na północ od szosy ze Strzepcza do Tłuczewa (Ark. 4 Strzepcz, dz. ewid. 223).
Dec. Nr 265/Archeol. z dnia 17.12.1974 r.

342/A. OSIEK — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi i na wschód od drogi z Nawcza do Tłuczewa (Ark. 4 Osiek, dz. ewid. 53).
Dec. Nr 342/Archeol. z dnia 17.10.1978 r.

XVI. GMINA LINIEWO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

107/A. LINIEWO — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na okres wczesnośredniowieczny, zlokalizowane na południowy-zachód od w.w. wsi, na północnym brzegu Jeziora Liniewskiego (Ark. 1 Liniewo, dz. ewid. 47/1).
Dec. Nr 107/Archeol. z dnia 25.11.1970 r.

191/A. WYSIN — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, położona na południowy-zachód od Wysina i na południe od drogi z Wysina do Lubieszyna (Ark. 2 Wysin, dz. ewid. 430/2).
Dec. Nr 191/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

204/A. STARY WIEC — osada otwarta, datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na południe od tej wsi, po zachodniej stronie drogi ze Starego Wieca do Głodowa (Ark. 2 Stary Wiec, dz. ewid. 25).
Dec. Nr 204/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

280/A. STARY WIEC — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane zostało na północ od w.w. wsi i na wschód od Jeziora Starowieckiego (Nadleśnictwo Starogard Gdański, Oddz. L. 94 a, d).
Dec. Nr 280/Archeol. z dnia 30.03.1977 r.

XVII. GMINA LIPUSZ

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

202/A. TUSZKOWY — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na południe od w.w. wsi (Ark. 2 Tuszkowy, dz. ewid. 216).
Dec. Nr 202/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

203/A. TUSZKOWY — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, o nieustalonej chronologii, położone na południe od w.w. wsi, na zachód od wybudowania Szczeblewo (Ark. 2 Tuszkowy, dz. ewid. 216).
Dec. Nr 203/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

227/A. PŁOCICE — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, położona na południowy-zachód od tej wsi, między rzeką Wdą a Jeziorem Osty (Ark. 2 Płocice, dz. ewid. 119).
Dec. Nr 227/Archeol. z dnia 5.12.1972 r.

XVIII. GMINA LUBICHOWO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionej wsi, znajdowało się:

130/A. OSOWO LEŚNE — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, położone na wschód od tej wsi i na południe od rzeki Wdy (Ark. 10 Osowo Leśne, dz. ewid. 588/1).
Dec. Nr 130/Archeol. z dnia 13.03.1971 r.

XIX. GMINA LUZINO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

262/A. MILWINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowym skraju tej wsi, po wschodniej stronie szosy Cząstkowo-Robakowo (Ark. 1 Milwino, dz. ewid. 114).
Dec. Nr 262/Archeol. z dnia 15.12.1974 r.

267/A. ROBAKOWO-SYCHOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od wsi Sychowo i na zachód od drogi Sychowo-Wejherowo (Ark. 3 Robakowo, dz. ewid. 208).
Dec. Nr 267/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

268/A. ROBAKOWO-SYCHOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od Sychowa i na zachód od drogi Sychowo-Wejherowo (Ark. 3 Robakowo, dz. ewid. 208).
Dec. Nr 268/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

321/A. WYSZECINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi, po wschodniej stronie szosy do Luzina (Ark. 1 Wyszecino, dz. ewid. 80).
Dec. Nr 321/Archeol. z dnia 11.12.1976 r.

340/A. TĘPCZ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na wschód od tej wsi i na południe od szosy Tępcz — Wyszecino (Ark. 9 Tępcz, dz. ewid. 170).
Dec. Nr 340/Archeol. z dnia 16.10.1978 r.

341/A. LUZINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi i na północ od toru kolejowego (Ark. 1 Luzino, dz. ewid. 3/3).
Dec. Nr 341/Archeol. z dnia 16.10.1978 r.

344/A. WYSZECINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi, po wschodniej stronie szosy Wyszecino-Luzino i po północnej stronie parowu (Ark. 1 Wyszecino, dz. ewid. 78).
Dec. Nr 344/Archeol. z dnia 18.10.1978 r.

360/A. TĘPCZ — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na północny-zachód od w.w. wsi, po wschodniej stronie tzw. „czerwonej drogi" (Ark. 1 Tępcz, dz. ewid. 16).
Dec. Nr 360/Archeol. z dnia 14.12.1978 r.

422/A. LUZINO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, położona na zachód od centrum wsi, na południe od toru kolejowego (Ark. 12 Luzino, dz. ewid. 845).
Dec. Nr 422/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

423/A. LUZINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na zachód od tej wsi i na południe od toru kolejowego, na wyniesieniu opadającym w kierunku cieku wodnego (Ark. 12 Luzino, dz. ewid. 854).
Dec. Nr 423/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

XX. GMINA ŁĘCZYCE
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

274/A. GODĘTOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na wschód od tej wsi, między szosą Lębork-Wejherowo a lasem (Ark. 2, 7 cz. 4 Godętowo, dz. ewid. 37).
Dec. Nr 274/Archeol. z dnia 20.04.1976 r.

275/A. GODĘTOWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, położona na południowy-zachód od tej wsi, między rzeką Węgorzą a szosą Lębork-Wejherowo (Ark. 2, 7 Godętowo, dz. ewid. 12).
Dec. Nr 275/Archeol. z dnia 20.04.1976 r.

276/A. PARASZYNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, po zachodniej stronie drogi Paraszyno-Porzecze (Ark. 1, 3 Paraszyno, dz. ewid. 181; Nadleśnictwo Strzebielino dawn. Luzino, Oddz. L 181 g).
Dec. Nr 276/Archeol. z dnia 20.04.1976 r.

277/A. ŁĘCZYCE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-wschód od wsi, na południe od rzeki Redy i na wschód od szosy Godętowo-Łęczyce (Ark. 2 Łęczyce, dz. ewid. 415).
Dec. Nr 277/Archeol. z dnia 20.04.1976 r.

278/A. PARASZYNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, w rozwidleniu dróg do Porzecza i Rozłazina (Ark. 1, 3 Paraszyno, dz. ewid. 14).
Dec. Nr 278/Archeol. z dnia 20.04.1976 r.

279/A. PARASZYNO — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na młodszą epokę brązu, zlokalizowane na południe od w.w. wsi, między drogą Paraszyno—Porzecze a rzeką Łebą (Nadleśnictwo Strzebielino dawn. Luzino, Oddz. L. 182 g).
Dec. Nr 279/Archeol. z dnia 20.04.1976 r.

357/A. GODĘTOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, między lasem a szosą Wejherowo-Lębork (Ark. 2 Godętowo, dz. ewid. 14).
Dec. Nr 357/Archeol. z dnia 14.12.1978 r.

XXI. GMINA MORZESZCZYN
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionej wsi, znajdowała się:

285/A. GĄSIORKI — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, okres wczesnośredniowieczny i późnośredniowieczny, zlokalizowana na północ od tej wsi, na południowym brzegu rzeki Jonki, w rozwidleniu dróg prowadzących z Olszówki do Piły (Ark. 1 Gąsiorki, dz. ewid. 54, 55, 56).
Dec. Nr 285/Archeol. z dnia 30.04.1976 r.

XXII. GMINA NOWA KARCZMA
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

192/A. SZUMLEŚ KRÓLEWSKI — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na wschód od w.w. wsi, na zachodnim brzegu rzeki Wietcisy (Ark. 1 Szumleś Królewski, dz. ewid. 83, 85).
Dec. Nr 192/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

218/A. REKOWNICA-BĘDOMIN — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na północnym brzegu Jeziora Będomińskiego i na północny-wschód od Będomina (Ark. 2 Rekownica, dz. ewid. 292).
Dec. Nr 218/Archeol. z dnia 2.12.1972 r.

299/A. STARY BARKOCZYN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północny-wschód od tej wsi, między szosą Stary Barkoczyn-Nowy Barkoczyn a torfowiskiem (Ark. 2 Stary Barkoczyn, dz. ewid. 7).
Dec. Nr 299/Archeol. z dnia 20.10.1976 r.

300/A. NOWY BARKOCZYN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, między drogą polną a linią kolejową do Skarszew (Ark. 1 Nowy Barkoczyn, dz. ewid. 216).
Dec. Nr 300/Archeol. z dnia 20.10.1976 r.

301/A. LUBAŃ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północny-zachód od tej wsi, po północnej stronie szosy z Gdańska do Kościerzyny (Ark. 6 Lubań, dz. ewid. 245).
Dec. Nr 301/Archeol. z dnia 20.10.1976 r.

322/A. NOWY BARKOCZYN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na zachód od tej wsi, w pobliżu lasu, na południe od toru kolejowego i na wschód od drogi polnej (Ark. 1 Nowy Barkoczyn, dz. ewid. 250).
Dec. Nr 322/Archeol. z dnia 30.03.1977 r.

330/A. LUBAŃ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na wschód od dawnego pałacu, naprzeciwko budynku szkolnego (Ark. 3 Lubań, dz. ewid. 217/5).
Dec. Nr 330/Archeol. z dnia 9.12.1977 r.

334/A. LUBAŃ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północny-zachód od szkoły w Lubaniu, po zachodniej stronie drogi do Liniewka (Ark. 3 Lubań, dz. ewid. 220).
Dec. Nr 334/Archeol. z dnia 17.12.1977 r.

335/A. NOWY BARKOCZYN — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, położona na południowy-wschód od tej wsi, przy granicy Nowego i Starego Barkoczyna (Ark. 1 cz. Nowy Barkoczyn, dz. ewid. 224).
Dec. Nr 335/Archeol. z dnia 17.12.1977 r.

336/A. NOWA KARCZMA — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, położone na północny-zachód od w.w. wsi, po zachodniej stronie szosy do Egiertowa (Ark. 3 Nowa Karczma, dz. ewid. 2; Nadleśnictwo Kościerzyna, Oddz. L. 2).
Dec. Nr 336/Archeol. z dnia 17.12.1977 r.

337/A. NOWA KARCZMA — osada otwarta datowana na okres wczesnośredniowieczny, położona na północny-wschód od tej wsi, między jeziorem, lasem i szosą z Nowej Karczmy do Grabówka (Ark. 3 Nowa Karczma, dz. ewid. 4).
Dec. Nr 337/Archeol. z dnia 20.12.1977 r.

351/A. GRABÓWKO — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiektarcheologiczny, o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na

północny-wschód od w.w. wsi, na wschód od szosy i na wschód od Jeziora Grabowskiego (Ark. 2 Grabówko,. dz. ewid. 193).
Dec. Nr 351/Archeol. z dnia 8.11.1978 r.

443/A. SZUMLEŚ KRÓLEWSKI — kurhan kamienny, obiekt archeologiczny o własnej formie krajobrazowej, położony na południowym brzegu Jeziora Łąkie (Ark. 1 Szumleś Królewski, dz. ewid. 1).
Dec. Nr 443/Archeol. z dnia 25.05.1989 r.

444/A. SZUMLEŚ KRÓLEWSKI — cmentarzysko kurhanowe, obiekt archeologiczny o własnej formie krajobrazowej, datowany na okres epoki brązu i okres wpływów rzymskich, położony na południowym brzegu Jeziora Łąkie (Ark. 1 Szumleś Królewski, dz. ewid. 19, 24/1, 24/4, 24/5, 24/6, 24/7, 24/8, 25, 26, 27, 29).
Dec. Nr 444/Archeol. z dnia 25.05.1989 r.

XXIII. GMINA OSIEK

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionej wsi znajdowała się:

144/A. OSIEK — osada otwarta datowana na okres późnego średniowiecza, położona na południowy-wschód od tej wsi, na półwyspie Jeziora Kałębie (Ark. 1 Osiek, dz. ewid. 212, 213, 214).
Dec. Nr 144/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

XXIV. MIASTO PELPLIN

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

127/A. PELPLIN — osada otwarta datowana na późną epokę kamienia, zlokalizowana na północ od tego miasta, w zakolu rzeki Wierzycy (Ark. 2 Pelplin, dz. ewid. 22/2).
Dec. Nr 127/Archeol. z dnia 13.03.1971 r.

154/A. PELPLIN — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowane na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane jest na północ od w.w. miasta, w zakolu rzeki Wierzycy, od północy i południa ograniczone stromym brzegiem rzeki (Ark. 2 Pelplin, dz. ewid. 22/2).
Dec. Nr 154/Archeol. z dnia 15.06.1971 r.

XXV. GMINA PELPLIN

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

103/A. WIELKI GARC — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na północny-wschód od w.w. wsi, przy granicy z Małym Garcem, na skraju wysoczyzny nadwiślańskiej (Ark. 2 Wielki Garc, dz. ewid. 1/5).
Dec. Nr 103/Archeol. z dnia 25.11.1970 r.

119/A. LIGNOWY SZLACHECKIE — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na północ od w.w. wsi, na zachód od szosy Lignowy-Rudno, przy granicy z Rudnem (Ark. 2 Lignowy, dz. ewid. 15/4).
Dec. Nr 119/Archeol. z dnia 10.12.1970 r.

145/A. RUDNO — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, położona na południowy-wschód od tej wsi, na krawędzi wysoczyzny nadwiślańskiej i na południe od drogi do Walichnowych Wielkich (Ark. 1 Rudno, dz. ewid. 130).
Dec. Nr 145/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

146/A. RUDNO — osada otwarta datowana na okres wczesnośredniowieczny i średniowieczny, zlokalizowana na południowy-wschód od tej wsi, po północnej stronie szosy do Walichnowych Wielkich (Ark. 1 Rudno, dz. ewid. 133).
Dec. Nr 146/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

308/A. LIGNOWY SZLACHECKIE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, okres wczesnośredniowieczny i średniowieczny, położona na północny-wschód od w.w. wsi, po południowej stronie drogi do Walichnowych Wielkich, na krawędzi wysoczyzny nadwiślańskiej (Ark. 9 Lignowy Szlacheckie, dz. ewid. 198/7).
Dec. Nr 308/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

309/A. LIGNOWY SZLACHECKIE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na północny-wschód od tej wsi, po północnej stronie drogi do Walichnowych, na krawędzi wysoczyzny nadwiślańskiej (Ark. 3 Lignowy, dz. ewid. 37/2, 38/6).
Dec. Nr 309/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

386/A. ROŻENTAL — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana na południe od tej wsi, na wschód od linii kolejowej i na zachód od rzeki Wierzycy (Ark. 2, 3 Rożental, dz. ewid. 192/3).
Dec. Nr 386/Archeol. z dnia 6.06.1983 r.

387/A. ROŻENTAL — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana na południe od tej wsi, na wschód od linii kolejowej na zachodnim brzegu rzeki Wierzycy (Ark. 2, 3 Rożental, dz. ewid. 191).
Dec. Nr 387/Archeol. z dnia 6.06.1983 r.

XXVI. MIASTO PRUSZCZ GDAŃSKI

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

156/A. PRUSZCZ GDAŃSKI — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, zlokalizowane między ul. Mickiewicza a Szkołą Podstawową nr 3 (Ark. 3, Obręb 12 Pruszcz Gdański, dz. ewid. 88).
Dec. Nr 156/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

157/A. PRUSZCZ GDAŃSKI — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres wczesnośredniowieczny, położona między rzeką Radunią a ulicą Bohaterów Armii Czerwonej, przy cmentarzu żołnierzy Armii Czerwonej (Ark. 4, Obręb Pruszcz Gdański, dz. ewid. 47/3).
Dec. Nr 157/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

253/A. PRUSZCZ GDAŃSKI — osada datowana na wczesną epokę żelaza, położona po północnej stronie ul. Podmiejskiej, między rzeką Radunią a linią kolejową (Ark. 1 Pruszcz Gdański, dz. ewid. 29/2).
Dec. Nr 253/Archeol. z dnia 19.12.1974 r.

442/A. PRUSZCZ GDAŃSKI — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, położone w rozwidleniu ulic Grunwaldzkiej i Bohaterów Armii Radzieckiej (Ark. 4, Obręb 14, Pruszcz Gdański, dz. ewid. 55/4, 67, 74. 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84).
Dec. Nr 442/Archeol. z dnia 24.04.1989 r.

XXVII. GMINA PRUSZCZ GDAŃSKI

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

139/A. STRASZYN — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na północny-wschód od tej wsi, po północnej stronie żwirowni (Ark. 4 Straszyn, dz. ewid. 301/1).
Dec. Nr 139/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

177/A. ŻUKCZYN — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, zlokalizowane na południe od tej wsi, po obu stronach drogi prowadzącej z Żukczyna do Ulkowych (Ark. 1 Żukczyn, dz. ewid. 59; 108/2).
Dec. Nr 177/Archeol. z dnia 15.12.1971 r.

194/A. STRASZYN — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i okres wczesnośredniwoieczny, położona na północny-wschód od tej wsi, na północnym brzegu rzeki Raduni (Ark. 4, Straszyn, dz. ewid. 273; 274).
Dec. Nr 194/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

195/A. CIEPLEWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na północny-zachód od przystanku kolejowego w Cieplewie (Ark. 1 Cieplewo, dz. ewid. 45; 46).
Dec. Nr 195/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

231/A. STRASZYN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-zachód od tej wsi Straszyn, między drogą do Bąkowa a rzeką Radunią, w pobliżu granicy wsi Bąkowo (Ark. 3 Straszyn, dz. ewid. 43; Nadleśnictwo Kolbudy, dawn. Jodłowno, Oddz. L. 430).
Dec.Nr 231/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

252/A. ŻUŁAWKA — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na zachód od wsi Żuławka i na południowy-wschód od Leśnictwa Malentyn (Ark. Żuławka, dz. ewid. 101; Nadleśnictwo Kolbudy, dawn. Jodłowno, Oddz. L. 213b).
Dec. Nr 252/Archeol. z dnia 13.12.1974 r.

256/A. ŁĘGOWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana na północny-zachód od centrum tej wsi, na południowym brzegu rzeki Kłodawy, po zachodniej stronie szosy Tczew-Gdańsk (Ark. 1 Łęgowo, dz. ewid. 18, 19, 20).
Dec. Nr 256/Archeol. z dnia 14.12.1974 r.

347/A. ŁĘGOWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na północny-zachód od centrum tej wsi, na południowym brzegu rzeki Kłodawy (Ark. 1 Łęgowo, dz. ewid. 6/1, 7/1).
Dec. Nr 347/Archeol. z dnia 21.10.1978 r.

352/A. JUSZKOWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres wczesnośredniowieczny, zlokalizowana na południowy-zachód od centrum tej wsi, między torem kolejowym a strumieniem wpadającym do rzeki Raduni (Ark. 4 Juszkowo, dz. ewid. 224, 225, 226).
Dec. Nr 352/Archeol. z dnia 11.12.1978 r.

448/A. ŻUKCZYN — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona w zachodniej części tej wsi (Ark. 1 Żukczyn, dz. ewid. 124, 125/3, 125/4, 126, 127, 128).
Dec. Nr 448/Archeol. z dnia 5.12.1989 r.

449/A. ŻUKCZYN — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, położona na zachodnim brzegu rzeki Kłodawy (Ark. 1 Żukczyn, dz. ewid. 108, 110/1, 110/2, 111, 112, 139, 140).
Dec. Nr 449/Archeol. z dnia 5.12.1989 r.

450/A. ŻUKCZYN — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, położona na wschodnim brzegu rzeki Kłodawy (Ark. 1 Żukczyn, dz. ewid. 101/2).
Dec. Nr 450/Archeol. z dnia 5.12.1989 r.

XXVIII. GMINA PRZODKOWO
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

134/A. POMIECZYNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na zachód od tej wsi i na północ od drogi z Pomieczyna do Rąbia (Ark. 5 Pomieczyno, dz. ewid. 353).
Dec. Nr 134/Archeol. z dnia 25.03.1971 r.

294/A. ZAŁĘŻE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od szosy Pomieczyno-Przodkowo (Ark. 2 Załęże, dz. ewid. 94/6).
Dec. Nr 294/Archeol. z dnia 16.10.1976 r.

312/A. KŁOSOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, na północnym brzegu strumienia zwanego Trzy Rzeki (Ark. 1 Kłosowo, dz. ewid. 42).
Dec. Nr 312/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

314/A. RĄB — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na wczesną epokę brązu i wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi, przy granicy wsi Rąb i Kowalewo (Ark. 3 Rąb, dz. ewid. 160).
Dec. Nr 314/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

339/A. RĄB — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, przy granicy wsi Rąb i Kowalewo, po północnej stronie doliny rzecznej (Ark. 3 Rąb, dz. ewid. 156).
Dec. Nr 339/Archeol. z dnia 16.10.1978 r.

446/A. RĄB — cmentarzysko płaskie datowane na okres wczesnej epoki żelaza, położone w południowej części tej wsi (Ark. 2 Rąb, dz. ewid. 245/3, 245/4, 250/1).
Dec. Nr 446/Archeol. z dnia 20.11.1989 r.

XXIX. GMINA PRZYWIDZ
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

122/A. TRZEPOWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południowy—zachód od Trzepowa, nad rzeką Wietcisą (Ark. 12 Trzepowo, dz. ewid. 241, 266).
Dec. Nr 122/Archeol. z dnia 10.12.1970 r.

155/A. PIEKŁO DOLNE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-zachód od tej wsi, pomiędzy drogą z Piekła Dolnego do Trzepowa a rzeką Wietcisą (Ark. 1 Piekło Górne, dz. ewid. 42).
Dec. Nr 155/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

221/A. MARSZEWSKA GÓRA — MARSZEWSKA KOLONIA — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na północ od drogi z Marszewa do Czapelska i na północ od wybudowania Marszewska Kolonia (Nadleśnictwo Kolbudy, dawn. Jodłowno, Oddz. L. 71 m).
Dec. Nr 221/Archeol. z dnia 2.12.1972 r.

228/A. MARSZEWSKA GÓRA — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na południe od tej wsi i na południe od szosy Jodłowno-Ząbrsko, na wyniesieniu otoczonym łąkami (Ark. 4 Marszewska Góra, dz. ewid. 267, 275, 278).
Dec. Nr 228/Archeol. z dnia 5.12.1972 r.

286/A. SUCHA HUTA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi i na zachód od drogi polnej z Suchej Huty do Nowego Wieca (Ark. 3 Sucha Huta, dz. ewid. 122).
Dec. Nr 286/Archeol. z dnia 30.09.1976 r.

348/A. KLONOWO DOLNE — osada otwarta datowana na okres wczesnośredniowieczny i średniowieczny, zlokalizowana na południowy-zachód od tej wsi, między drogą do Starej Huty i drogą prowadzącą od zachodu wokół Jeziora Klonowskiego (Ark. 1 Michalin, dz. ewid. 86, 87).
Dec. Nr 348/Archeol. z dnia 24.10.1978 r.

349/A. KLONOWO DOLNE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres średniowieczny, zlokalizowana na północ od tej wsi, na wschód od drogi polnej z Klonowa Dolnego w kierunku Jeziora Głębokiego (Ark. 1 Michalin, dz. ewid. 47/1, 48).
Dec. Nr 349/Archeol. z dnia 5.11.1978 r.

350/A. KLONOWO DOLNE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza i okres średniowieczny, zlokalizowana na północ od Klonowa Dolnego, na wschód i na zachód od drogi polnej z Klonowa Dolnego w kierunku Jeziora Głębokiego (Ark. 1 Michalin, dz. ewid. 43, 15).
Dec. Nr 350/Archeol. z dnia 8.11.1978 r.

353/A. OLSZANKA — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na południowy-zachód od w.w. wsi, na zalesionym wyniesieniu między drogami z Suchej Huty do Olszanki i z Suchej Huty do Drzewiny (Ark. 3 Olszanka, dz. ewid. 200; Nadleśnictwo Kolbudy, Oddz. L. 200 f, i).
Dec. Nr 353/Archeol. z dnia 11.12.1978 r.

XXX. GMINA PSZCZÓŁKI
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

284/A. GRABINY ZAMECZEK — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na południowy-wschód od tej wsi, pomiędzy szosą Łęgowo-Suchy Dąb a rzeką Motławą (Ark. 1 cz. 2 Grabiny Zameczek, dz. ewid. 4/1).
Dec. Nr 284/Archeol. z dnia 28.04.1976 r.

364/A. ULKOWY — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na północ od tej wsi, w rozwidleniu dróg Ulkowy — Różyny i Ulkowy-Kleszczewko (Ark. 2 Ulkowy, dz. ewid. 50, 51).
Dec. Nr 364/Archeol. z dnia 15.12.1978 r.

XXXI. MIASTO PUCK
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

379/A. PUCK — osada i port datowane na okres wczesnego średnio wiecza, zlokalizowane zostały pod wodą Zatoki Puckiej, na południowy-wchód od ujścia rzeki Płutnicy, w okolicach toru wodnego, w pobliżu Puckich Zakładów Mechanicznych.
Dec. Nr 379/Archeol. z dnia 11.06.1983 r.

396/A. PUCK — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza i średniowiecze. Zlokalizowana została na południe od Pucka, na południowy-wschód od wybudowania Syberia, na zachód od linii kolejowej (Ark. Puck, Obręb 4, dz. ewid. 205, 208, 209, 210, 211).
Dec. Nr 396/Archeol. z dnia 12.11.1984 r.

397/A. PUCK — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południe od Pucka, pomiędzy szosą z Pucka do Żelistrzewa i z Pucka do Błądzikowa (Ark. Puck, Obręb 5, dz, ewid. 13/1, 233/1).
Dec. Nr 397/Archeol. z dnia 15.11.1984 r.

XXXII. GMINA PUCK
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

150/A. OSŁONINO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana nad klifowym brzegiem Zatoki Puckiej, na północny-wschód od centrum tej wsi (Nadleśnictwo Wejherowo, dawn. Darżlubie, Oddz. L. 228 r).
Dec. Nr 150/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

383/A. GNIEŻDŻEWO — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, zlokalizowane na południowy-zachód od tej wsi, na południowym stoku Kępy Swarzewskiej (Ark. 2 Gnieżdżewo, dz. ewid. 228, 229, 234, 235, 236).
Dec. Nr 383/Archeol. z dnia 6.07.1983 r.

392/A. DOMATOWO — cmentarzysko i osada płaska datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi i na zachód od cieku wodnego (Ark. 1 Domatowo, dz. ewid. 49).
Dec. Nr 392/Archeol. z dnia 29.12.1983 r.

393/A. BŁĄDZIKOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północy-wschód od tej wsi, nad klifowym brzegiem Zatoki Puckiej (Ark. 1 Błądzikowo, dz. ewid. 89; 91/1, 91/2, 92, 93, 94).
Dec. Nr 393/Archeol. z dnia 12.11.1984 r.

394/A. SWARZEWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, położona na północ od tej wsi i na wschód od szosy Swarzewo-Władysławowo (Ark. 2 Swarzewo, dz. ewid. 693/3, 693/4, 694/5).
Dec. Nr 394/Archeol. z dnia 12.11.1984 r.

395/A. SWARZEWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na północ od tej wsi i na wschód od szosy Swarzewo-Władysławowo, na terenie przylegającym od północy do Uroczyska Lipi Dół (Ark. 2 Swarzewo, dz. ewid. 644/1).
Dec. Nr 395/Archeol. z dnia 12.11. 1984 r.

399/A. GNIEŻDŻEWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia i wczesną epokę żelaza, położona na wschód od tej wsi, na południowo-wschodnim stoku Kępy Swarzewskiej (Obręb Gnieżdżewo, dz. ewid. 466/2).
Dec. Nr 399/Archeol. z dnia 18.12.1984 r.

400/A. RZUCEWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana na północ od tej wsi, przylega do brzegu Zatoki Puckiej (Nadleśnictwo Wejherowo, Obręb Darżlubie, Oddz. L. 223).
Dec. Nr 400/Archeol. z dnia 22.02.1985 r.

401/A. GNIEŻDŻEWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza, okres wczesnego średniowiecza, położona na wschód od tej wsi, pomiędzy szosą Puck-Swarzewo a brzegiem Zatoki Puckiej (Obręb Gnieżdżewo, dz. ewid. 455/4, 456/2).
Dec. Nr 401/Archeol. z dnia 18.12.1984 r.

402/A. OSŁONINO — kurhan kamienny, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowany został na zachód od w.w. wsi, na północnym brzegu rzeki Gizdepki (Nadleśnictwo Wejherowo, Obręb Darżlubie, Oddz. L. 232 w).
Dec. Nr 402/Archeol. z dnia 22.02.1985 r.

425/A. REKOWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, położona na południe od w.w. wsi, pomiędzy szosą z Redy do Pucka, a drogą polną z Rekowa do Leśniczówki Rekowo (Ark. 2 Rekowo, dz. ewid. 40/4).
Dec. Nr 425/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

426/A. REKOWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza, okres wczesnego średniowiecza, położona na zachód od tej wsi i na północ od drogi polnej z Rekowa do Leśniczówki Rekowo (Ark. 2 Rekowo, dz. ewid. 34, 35, 36, 38).
Dec. Nr 426/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

427/A. REKOWO DOLNE — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza. Zlokalizowana została na południe od toru kolejowego i na północny-wschód od stacji kolejowej w Rekowie (Ark. 3 Rekowo Dolne, dz. ewid. 33, 36, 37, 38/1, 92).
Dec. Nr 427/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

430/A. SWARZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-zachód od tej wsi i na południe od drogi z Chłapowa do Swarzewa (Ark. 2 Obręb Swarzewo, dz. ewid. 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439).
Dec. Nr 430/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

445/A. RZUCEWO — zespół osadniczy datowany na okres neolitu i średniowiecza, położony nad Zatoką Pucką, na północ od centrum tej wsi (Ark. 2, 3, 4/3; Osłonino, dz. ewid. 223/3, 166/1 Nadleśnictwo Wejherowo, Obręb Darżlubie, Oddz. L. 223).
Dec. Nr 445/Archeol. z dnia 23.10.1989 r.

XXXIII. MIASTO REDA
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

428/A. REDA — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, okres wpływów rzymskich, okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na północ od rzeki Redy i na zachód od Ciechocina (Ark. 1/6 Miasto Reda, dz. ewid. 8, 10, 11, 12, 15, 16).
Dec. Nr 428/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

429/A. REDA — osada otwarta datowana na epokę kamienia, zlokalizowana na zachód od tego miasta na północnym brzegu rzeki Redy, przy ulicy Polnej (Ark. 2/6 Reda, dz. ewid. 165).
Dec. Nr 429/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

431/A. REDA — osada otwarta datowana na epokę kamienia, położona na zachód od toru kolejowego z Redy do Pucka, na północnym brzegu rzeki Redy (Ark. 2/6 Miasto Reda, Obręb 2, dz. ewid. 170, 176/6, 177/5).
Dec. Nr 431/Archeol. z dnia 16.11.1987 r.

XXXIV. MIASTO RUMIA
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następującym terenie, należącym aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowało się:

266/A. RUMIA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowym skraju tego miasta, między szosą Gdynia-Rumia a lasem (Nadleśnictwo Gdańsk, dawn. Chylonia, Oddz. L. 30 k.).
Dec. Nr 266/Archeol. z dnia 18.12.1974 r.

XXXV. GMINA SIERAKOWICE
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

147/A. ZAŁAKOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, na zachód od drogi z Pałubic do Lęborka, na zachodnim brzegu rzeki Bukowiny (Ark. 2 Załakowo, dz. ewid. 511).
Dec. Nr 147/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

292/A. PAŁUBICE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na południe od tej wsi, pomiędzy drogą z Pałubic do Bukowiny a Jeziorem Lelewo (Ark. 1 Pałubice, dz. ewid. 38).
Dec. Nr 292/Archeol. z dnia 1.10.1976 r.

293/A. PAŁUBICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, na wschód od drogi z Pałubic do Bukowiny, na południowo-zachodnim brzegu Jeziora Lelewo (Ark. 1 Pałubice, dz. ewid. 38).
Dec. Nr 293/Archeol. z dnia 16.10.1976 r.

XXXVI. MIASTO SKARSZEWY
Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następującym terenie, należącym aktualnie do terytorium trego miasta, znajdowały się:

385/A. SKARSZEWY — ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza, późnego średniowiecza i okresu nowożytnego, zlokalizowane przy ulicy Zamkowej, na terenie przylegającym do odbudowanego Zamku (Ark. Skarszewy, dz. ewid. 25, 26).
Dec. Nr 385/Archeol. z dnia 6.07.1983 r.

XXXVII. GMINA SKARSZEWY

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

108/A. POGÓDKI — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na zachód od w.w wsi, na wyniesieniu przylegającym do południowego brzegu rzeki Wierzycy (Ark. 1 Pogódki, dz. ewid. 331, 332).
Dec. Nr 108/Archeol. z dnia 25.11.1970 r.

162/A. POGÓDKI — osada otwarta datowana na okres późnego średniowiecza, położona na południowy-zachód od tej wsi, na wschód od szosy z Koźmina do Pogódek, na południowym brzegu rzeki Wierzycy (Ark. 1 Pogódki, dz. ewid. 142).
Dec. Nr 162/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

163/A. OBOZIN — kurhan kamienny, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii. Zlokalizowany na południowy-zachód od w.w. wsi, pomiędzy drogą z Obozina wzdłuż Jeziora Duży Mergiel a drogą odchodzącą w kierunku leśniczówki (Ark. 1 Obozin, dz. ewid. 32).
Dec. Nr 163/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

186/A. MALARY — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, na wschód od drogi Malary-Pogódki, na zachodnim brzegu rzeki Wierzycy (Ark. 1 Malary, dz. ewid. 36).
Dec. Nr 186/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

187/A. MALARY — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na południe od tej wsi, na wyniesieniu znajdującym się pomiędzy drogą do Pogódek a doliną rzeki Wierzycy (Ark. 1 Malary, dz. ewid. 36).
Dec. Nr 187/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

226/A. WIĘCKOWY — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi i linii kolejowej do Skarszew (Ark. 1 Więckowy, dz. ewid. 15).
Dec. Nr 226/Archeol. z dnia 5.12.1972 r.

315/A. KAMIEROWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-wschód od tej wsi, na południe od linii kolejowej do Skarszew (Ark. 1 Kamierowo, dz. ewid. 146/1).
Dec. Nr 315/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

326/A. OBOZIN — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na północ od tej wsi, po wschodniej stronie drogi polnej prowadzącej do Demlina (Ark. 2 Obozin, dz. ewid. 39/1).
Dec. Nr 326/Archeol. z dnia 8.12.1977 r.

327/A. OBOZIN — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południowy-wschód od tej wsi, na zachodnim brzegu Jeziora Godziszewskiego (Ark. 2 Obozin, dz. ewid. 44, 45).
Dec. Nr 327/Archeol. z dnia 8.12.1977 r.

328/A. SZCZODROWO — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na północ od tej wsi, po zachodniej stronie drogi polnej do Nowego Wieca (Ark. 1 Szczodrowo, dz. ewid. 162).
Dec. Nr 328/Archeol. z dnia 8.12.1977 r.

329/A. GODZISZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-zachód od tej wsi, na wschodnim brzegu Jeziora Godziszewskiego (Ark. 1 Godziszewo, dz. ewid. 152/8).
Dec. Nr 329/Archeol. z dnia 9.12.1977 r.

XXXVIII. MIASTO SKÓRCZ

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następującym terenie, należącym aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowała się:

168/A. SKÓRCZ — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana po zachodniej stronie linii kolejowej Skórcz-Starogard, na północ od drogi do Boroszewa (Ark. 3 Skórcz, dz. ewid. 521/10).
Dec. Nr 168/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

XXXIX. GMINA SKÓRCZ

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

143/A. CZARNY LAS — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-wschód od tej wsi, pomiędzy drogą z Czarnegolasu do Wolentala a drogą z Czarnegolasu do Pączewa (Ark. 1, 3, 4 Czarnylas, dz. ewid. 72/2).
Dec. Nr 143/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

170/A. KRANEK — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na północ od Skórcza, na południowym brzegu rzeki Węgiermucy (Ark. 2, Obręb Kranek, dz. ewid. 233).
Dec. Nr 170/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

239/A. PĄCZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi i na zachód od linii kolejowej z Pączewa do Bobowa (Ark. 1 Pączewo, dz. ewid. 67, 68).
Dec. Nr 239/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

XL. GMINA SMĘTOWO GRANICZNE

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

139/A. KOŚCIELNA JANIA — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana po zachodniej stronie drogi ze Starej Jani do Kościelnej Jani, przy współczesnym cmentarzu (Ark. 4 Kościelna Jania, dz. ewid. 97).
Dec. Nr 139/Archeol. z dnia 26.03.1971 r.

141/A. KOŚCIELNA JANIA — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na północny-wschód od tej wsi, pomiędzy drogą do Bobrowca a rzeką Jonką (Ark. 6 Kościelna Jania, dz. ewid. 250).
Dec. Nr 141/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

142/A. KOŚCIELNA JANIA — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, zlokalizowane na północny-wschód od tej wsi, na południe od drogi do Bobrowca (Ark. 6 Kościelna Jania, dz. ewid. 250).
Dec. Nr 142/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

171/A. KOŚCIELNA JANIA — osada otwarta datowana na okres późnego średniowiecza, położona na północ od tej wsi, pomiędzy drogą do Bobrowca a rzeką Jonką (Ark. 5, 6, 7, 8, 9 Kościelna Jania, dz. ewid. 152, 153).
Dec. Nr 171/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

243/A. STARA JANIA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na zachód od tej wsi, po północnej stronie drogi leśnej prowadzącej do Osieka (Ark. 4 Kościelna Jania, dz. ewid. 69, 70; Nadleśnictwo Przewodnik, Oddz. L. 161 n).
Dec. Nr 243/Archeol. z dnia 7.12.1972 r.

432/A. LEŚNA JANIA — cmentarzysko płaskie i osada otwarta, kompleks osadniczy datowany na wczesną epokę żelaza. Położony jest na północny-zachód od w.w. wsi, nad rzeką Jonką (Ark. 1/3 Obręb Leśna Jania, dz. ewid. 33, 32, 74, 75).
Dec. Nr 432/Archeol. z dnia 18.12.1985 r.

XLI. GMINA SOMONINO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

158/A. PIOTROWO — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na południowy—zachód od tej wsi, nad rzeką Wierzycą (Ark. 1 Piotrowo, dz. ewid. 36).
Dec. Nr 158/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

159/A. PIOTROWO — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południe od tej wsi, po zachodniej stronie drogi z Piotrowa do Grabowa (Ark. 1 Piotrowo, dz. ewid. 40).
Dec. Nr 159/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

261/A. BORCZ — gordzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na okres wczesnego średniowiecza. Zlokalizowane jest na północny-wschód od w.w. wsi, między rzeką Radunią a strumie-

niem wpadającym do rzeki od południa (Nadleśnictwo Kolbudy, dawn. Skrzeszewo, Oddz. L. 96 j).
Dec. Nr 261/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

417/A. RĄTY — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, pomiędzy drogą polną z Rątów do Wieżycy a torem kolejowym Żukowo-Kościerzyna (Ark. 2 Rąty, dz. ewid. 185).
Dec. Nr 417/Archeol. z dnia 15.12.1986 r.

424/A. WYCZECHOWO — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na epokę brązu, zlokalizowane na północny-wschód od centrum wsi Wyczechowo, na południowym brzegu rzeki Raduni (Nadleśnictwo Kolbudy, Obręb Skrzeszewo, Oddz. L. 103).
Dec. Nr 424/Archeol. z dnia 26.10.1987 r.

XLII. GMINA STARA KISZEWA

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

105/A. NOWE POLASZKI — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na okres wczesnego średniowiecza, położone jest na północny-wschód od w.w. wsi, na półwyspie Jeziora Polaszkowskiego (Ark. Nowe Polaszki, dz. ewid. 252).
Dec. Nr 105/Archeol. z dnia 25.11.1970 r.

120/A. STARA KISZEWA — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na zachód od tej wsi, po południowej stronie drogi polnej prowadzącej do wsi Bartoszy Las (Ark. 1 Stara Kiszewa, dz. ewid. 15/2).
Dec. Nr 120/Archeol. z dnia 10.12.1970 r.

121/A. BARTOSZY LAS — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane jest na wschód od tej wsi, przy drodze polnej ze wsi Bartoszy Las do Starej Kiszewy, przy granicy obu wsi (Ark. 2 Bartoszy Las, dz. ewid. 246/2).
Dec. Nr 121/Archeol. z dnia 10.12.1970 r.

205/A. ZAMEK KISZEWSKI — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane jest pomiędzy rzeką Wieżycą, a szosą Stara Kiszewa-Zblewo, naprzeciwko pozostałości zamku krzyżackiego (Ark. 1 Zamek Kiszewski, dz. ewid. 161/1).
Dec. Nr 205/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

206/A. STARA KISZEWA — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na zachód od tej wsi, pomiędzy rzeką Wieżycą a drogą do wsi Bartoszy Las (Ark. 3, Stara Kiszewa, dz. ewid. 92/2).
Dec. Nr 206/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

251/A. STARE POLASZKI — drewniane pozostałości produkcyjno-komunikacyjne datowane na okres średniowiecza, zlokalizowane na północny-zachód od tej wsi, na wschodnim brzegu rzeki Kacinki — zachowane pod powierzchnią łąki (Ark. 2 Stare Polaszki, dz. ewid. 228/2).
Dec. Nr 251/Archeol. z dnia 26.06.1974 r.

257/A. CHWARZENKO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-wschód od tej wsi, po północnej stronie drogi prowadzącej do Wilczych Błot (Ark. Chwarzenko, dz. ewid. 6/6).
Dec. Nr 257/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

258/A. STARE POLASZKI — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-zachód od tej wsi, nad Jeziorem Polaszkowskim (Ark. 2, 5, 6, 7 Stare Polaszki, dz. ewid. 224).
Dec. Nr 258/Archeol. z dnia 29.11.1875 r.

259/A. STARE POLASZKI — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza i okres wczesnego średniowiecza, położona jest na północny-zachód od w.w. wsi, na niewielkim wyniesieniu otoczonym łąkami, w pobliżu cmentarza (Ark. 1, 3, 4, 8, 9, 10, 11 Stare Polaszki, dz. ewid. 35, 228/1).
Dec. Nr 259/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

298/A. CHWARZNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza i okres wpływów rzymskich, zlokalizowane na północ od tej wsi, w rozwidleniu dróg prowadzących z Chwarzna do Starej Kiszewy i Zamku Kiszewskiego (Ark. 2 Chwarzno, dz. ewid. 187).
Dec. Nr 298/Archeol. z dnia 16.10.1976 r.

XLIII. MIASTO STAROGARD GDAŃSKI

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

115/A. STAROGARD GDAŃSKI — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na terenie przedmieścia Świętego Jana, po północnej stronie linii kolejowej Starogard-Skarszewy (Obręb 3 Starogard Gdański, dz. ewid. 1).
Dec. Nr 115/Archeol. z dnia 5.12.1970 r.

303/A. STAROGARD GDAŃSKI — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone jest we wschodniej części tego miasta, na wyniesieniu pomiędzy szosą do Tczewa a strzelnicą, na wschodnim brzegu rzeki Wierzycy (Obręb 11 Starogard Gdański, dz. ewid. 10).
Dec. Nr 303/Archeol. z dnia 29.11.1976 r.

304/A. STAROGARD GDAŃSKI — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona obok cmentarza wojskowego (Obręb 14 Starogard Gdański, dz. ewid. 143/7).
Dec. Nr 304/Archeol. z dnia 29.11.1976 r.

XLIV. GMINA STAROGARD GDAŃSKI

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

116/A. GRABOWO BOBOWSKIE — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na okres wczesnego średniowiecza, położone jest na wschód od tej wsi, na północ od drogi do Gniewa, w miejscu zwanym „Szwedzki Okop" (Obręb Grabowo Bobowskie, dz. ewid. 252).
Dec. Nr 116/Archeol. z dnia 5.12.1970 r.

140/A. GRABOWO BOBOWSKIE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na zachód od tej wsi, na wschodnim brzegu rzeki Węgiermucy (Obręb Grabowo Bobowskie, dz. ewid. 202).
Dec. Nr 140/Archeol. z dnia 26.03.1971 r.

169/A. KLONÓWKA — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południowy-wschód od tej wsi, w widłach rzeki Wierzycy i Węgiermucy (Ark. 4 Klonówka, dz. ewid. 149).
Dec. Nr 169/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

240/A. GRABOWO BOBOWSKIE — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południowy-wschód od tej wsi, w pobliżu granicy wsi, obok grodziska zwanego „Szwedzki Okop" (Ark. 2 Grabowo Bobowskie, dz. ewid. 252).
Dec. Nr 240/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

241/A. KOKOSZKOWY — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi, na zachód od drogi z Kokoszkowych do Trzcińska (Ark. 1 Kokoszkowy, dz. ewid. 5).
Dec. Nr 241/Archeol. z dnia 7.12.1972 r.

242/A. LINOWIEC — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, zlokalizowane na zachód od tej wsi, pomiędzy drogą z Linowca do Skarszew a rzeką Wierzycą (Ark. 1 Linowiec, dz. ewid. 30).
Dec. Nr 242/Archeol. z dnia 7.12.1972 r.

305/A. KOLIŃCZ — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana na południe od tej wsi, na zachodnim brzegu strumienia wpadającego do rzeki Wierzycy (Ark. 9 Kolińcz, dz. ewid. 172/1).
Dec. Nr 305/Archeol. z dnia 29.11.1976 r.

306/A. SUMIN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi, między drogą z Sumina do Rokocina a parowem po zachodniej stronie drogi (Ark. 8 Sumin, dz. ewid. 136/1).
Dec. Nr 306/Archeol. z dnia 29.11.1976 r.

307/A. GRABOWO BOBOWSKIE — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na wschód od tej wsi, przy grodzisku zwanym „Szwedzki Okop" (Ark. 2 Grabowo Bobowskie, dz. ewid. 252).
Dec. Nr 307/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

362/A. OKOLE — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza i średniowiecza, zlokalizowana na północny-zachód od tej wsi, na wschodnim brzegu rzeki Wierzycy (Ark. 1 Okole, dz. ewid. 11).
Dec. Nr 362/Archeol. z dnia 15.12.1978 r.

363/A. SMOLĄG — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana na południe od tej wsi i po wschodniej stronie drogi do Ruska (Ark. 2 Smoląg, dz. ewid. 64).
Dec. Nr 363/Archeol. z dnia 15.12.1978 r.

XLV. GMINA STĘŻYCA

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

161/A. ŁĄCZYNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na zachód od tej wsi, po zachodniej stronie drogi Łączyno-Borucino (Ark. 6 Łączyno, dz. ewid. 167).
Dec. Nr 161/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

232/A. BORUCINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, na południe od szosy Kartuzy-Bytów (Ark. 1 Borucino, dz. ewid. 136).
Dec. Nr 232/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

236/A. NIESIOŁOWICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północ od tej wsi, na przesmyku między jeziorami: Długim i Czarnym (Ark. 3 Niesiołowice, dz. ewid. 95).
Dec. Nr 236/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

237/A. NIESIOŁOWICE — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny, datowany na epokę brązu, zlokalizowane na południowy-wschód od tej wsi, po zachodniej stronie drogi polnej prowadzącej do Gostomia (Ark. 3 Niesiołowice, dz. ewid. 188, 190).
Dec. Nr 237/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

404/A. STARE CZAPLE — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny o nieustalonej chronologii, zlokalizowane na południe od tej wsi, na południowy-wschód od wybudowania Kluzypowo (Ark. 1 Czaple, dz. ewid. 143/1).
Dec. Nr 404/Archeol. z dnia 24.04.1985 r.

405/A. ŁOSIENICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od drogi z Mściszewic do Kamienicy Szlacheckiej, po zachodniej stronie drogi z Klukowej Huty do Łosienic (Ark. 2/2 Łosienice, dz. ewid. 166).
Dec. Nr 405/Archeol. z dnia 24.04.1985 r.

406/A. KLUKOWA HUTA — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi i na zachód od drogi z Klukowej Huty do Nowych Łosienic (Ark. 1 Klukowa Huta, dz. ewid. 145).
Dec. Nr 406/Archeol. z dnia 24.04.1985 r.

410/A. BORUCINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-zachód od tej wsi, między rzeką Borucina a szosą Borucino-Sulęczyno (Ark. 1/2 Borucino, dz. ewid. 5/2).
Dec. Nr 410/Archeol. z dnia 15.05.1985 r.

XLVI. GMINA SUBKOWY

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionej wsi, znajdowała się:

128/A. RADOSTOWO — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na południowy-zachód od tej wsi, na zachód od drogi prowadzącej z Radostowa do Rajkowych, w pobliżu granicy wsi (Ark. 4 Radostowo, dz. ewid. 34, 35).
Dec. Nr 128/Archeol. z dnia 13.03.1971 r.

XLVIII. GMINA SULĘCZYNO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

160/A. MŚCISZEWICE — cmentarzysko kurhanowe, naziemny obiekt archeologiczny datowany na epokę brązu, zlokalizowane na zachód od Mściszewic, po obu stronach drogi polnej z Mściszewic do Betlejem (Ark. 16/A Mściszewice, dz. ewid. 720, 722, 723; Nadleśnictwo Lipusz, Oddz. L. 169 c, d).
Dec. Nr 160/Archeol. z dnia 21.11.1971 r.

234/A. WĘSIORY — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na południowy-zachód od tej wsi, w pobliżu północnego brzegu Jeziora Długie (Ark. 2 Węsiory, dz. ewid. 34).
Dec. Nr 234/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

403/A. MŚCISZEWICE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-zachód od Jeziora Mściszewickiego, na północ od drogi prowadzącej z Mściszewic do Gliniewa (Nadleśnictwo Lipusz, Obręb Sulęczyno, Oddz. L. 169 d).
Dec. Nr 403/Archeol. z dnia 22.03.1985 r.

433/A. ŻAKOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone jest na północny-wschód od tej wsi, między rzeką Słupią a szosą Sulęczyno-Puzdrowo (Ark. 2/2 Żakowo, dz. ewid. 135/51).
Dec. Nr 433/Archeol. z dnia 18.12.1987 r.

XLVIII. GMINA SZEMUD

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

104/A. BĘDARGOWO — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na południowy-zachód od tej wsi, po północnej stronie rzeki Dębnicy, między dwoma parowami (Mapa 3 Będargowo, dz. ewid. 102).
Dec. Nr 104/Archeol. z dnia 25.11.1970 r.

149/A. ŁEBNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, przy drodze polnej prowadzącej z Łebna do Będargowa (Ark. 3 Łebno, dz. ewid. 231, 235/2).
Dec. Nr 149/Archeol. z dnia 31.03.1971 r.

200/A. SZEMUD — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-zachód od tej wsi, na północ od drogi z Szemuda do Wejherowa (Ark. 2 Szemud, dz. ewid. 175, 198).
Dec. Nr 200/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

207/A. ŁEBNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, położone na północny-zachód od tej wsi, na północ od szosy z Łebna do Wejherowa (Ark. 4 Łebno, dz. ewid. 13).
Dec. Nr 207/Archeol. z dnia 1.12.1972 r.

269/A. BOJAN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi i na wschód od drogi Dobrzewino-Bojan (Ark. 5 Bojan, dz. ewid. 383).
Dec. Nr 269/Archeol. z dnia 29.11.1975 r.

343/A. WARZNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, po zachodniej stronie drogi do Warzenka (Ark. 4 Warzno, dz. ewid. 284).
Dec. Nr 343/Archeol. z dnia 17.10.1978 r.

412/A. GŁAZICA — huta szkła datowana na okres nowożytny, zlokalizowana na północ od drogi z Szemuda do Głazicy i na północny-wschód od szkoły (Ark. 1, 2, 3, Głazica, dz. ewid. 73/2).
Dec. Nr 412/Archeol. z dnia 30.09.1986 r.

413/A. JELEŃSKA HUTA — huta szkła datowana na okres nowożytny, położona na południe od Szemudzkiej Huty i na wschód od drogi z Szemudzkiej Huty do Jeleńskiej Huty (Ark. 1 Jeleńska Huta, dz. ewid. 135/2, 135/6).
Dec. Nr 413/Archeol. z dnia 30.09.1986 r.

414/A. SZEMUDZKA HUTA — huta szkła datowana na okres nowożytny, zlokalizowana na południe od Szemuda i na wschód od drogi z Szemuda do Jeleńskiej Huty (Ark. 4 Szemudzka Huta, dz. ewid. 681/6).
Dec. Nr 414/Archeol. z dnia 30.09.1986 r.

XLIX. GMINA TCZEW

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

109/A. LUBISZEWO TCZEWSKIE — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, położone na południowy-wschód od tej wsi (Ark. Lubiszewo, dz. ewid. 158, 159).
Dec. Nr 109/Archeol. z dnia 27.11.1970 r.

129/A. ROKITKI — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na południowy-zachód od tej wsi, na północny-zachód od Małego Jeziora Rokickiego (Ark. 1 Rokitki, dz. ewid. 5).
Dec. Nr 129/Archeol. z dnia 13.03.1971 r.

173/A. ŚLIWINY — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, zlokalizowana na południowy-zachód od tej wsi, po wschodniej stronie toru kolejowego Tczew-Starogard (Ark. 3 Śliwiny, dz. ewid. 25/4).
Dec. Nr 173/Archeol. z dnia 22.11.1971 r.

244/A. BOROSZEWO — osada otwarta datowana na okres późnego średniowiecza, położona na południe od Gospodarstwa Rolnego w Boroszewie, na wschód od szosy Godziszewo-Swarożyn (Ark. 4 Boroszewo, dz. ewid. 9).
Dec. Nr 244/Archeol. z dnia 7.12.1972 r.

245/A. RUKOSIN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na wschód od tej wsi, po południowej stronie szosy Godziszewo-Tczew (Ark. 4 Rukosin, dz. ewid. 137).
Dec. Nr 245/Archeol. z dnia 7.12.1972 r.

246/A. TURZE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na południowy-zachód od tej wsi, pomiędzy południowym brzegiem Jeziora Damaszka a drogą polną z Turza do Damaszki (Ark. 1 Turze, dz. ewid. 170).
Dec. Nr 246/Archeol. z dnia 7.12.1972 r.

247/A. TURZE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, położona na północny-zachód od tej wsi, pomiędzy drogą z Godziszewa do Tczewa a brzegiem Jeziora Damaszka (Ark. 1 Turze, dz. ewid. 57, 59).
Dec. Nr 247/Archeol. z dnia 8.12.1972 r.

248/A. MIŁOBĄDZ — grodzisko i osada otwarta, datowane na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na wschód od tej wsi, na niewielkim wzniesieniu otoczonym łąkami (Ark. 1,5,6, Miłobądz, dz. ewid. 171).
Dec. Nr 248/Archeol. z dnia 8.12.1972 r.

310/A. MIŁOBĄDZ — cmentarzysko płaskie datowane na okres wpływów rzymskich, zlokalizowane na południe od tej wsi, po zachodniej stronie drogi prowadzącej do Dąbrówki (Ark. 2 Miłobądz, dz. ewid. 143).
Dec. Nr 310/Archeol. z dnia 6.12.1976 r.

L. GMINA TRĄBKI WIELKIE

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

211/A. GOŁĘBIEWO WIELKIE — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-wschód od tej wsi, na południe od Cegielni, przy drodze do Sobowidza (Ark. 7 Trąbki Wielkie, dz. ewid. 139).
Dec. Nr 211/Archeol. z dnia 2.12.1972 r.

222/A. MIERZESZYN — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-zachód od Mierzeszyna, na tzw. „Króliczej Górze" (Ark. 3 Mierzeszyn, dz. ewid. 428).
Dec. Nr 222/Archeol. z dnia 2.12.1972 r.

254/A. KLESZCZEWO — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i okres średniowiecza, zlokalizowana na wschód od tej wsi i szosy Gdańsk—Starogard Gdański, na północnym brzegu rzeki Kłodawy (Obręb Kleszczewo, Ark. 1, 5, 10, 11, 13, dz. ewid. 115/11).
Dec. Nr 254/Archeol. z dnia 14.12.1974 r.

255/A. KLĘPINY — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, położona na południowy-wschód od tej wsi, na północnym stoku wzniesienia, przy lesie (Ark. 1 Klępiny, dz. ewid. 43/1).
Dec. Nr 255/Archeol. z dnia 14.12.1974 r.

283/A. SOBOWIDZ — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana na południe od tej wsi, między rzeką Styną a drogą Sobowidz-Rościszewo (Ark. 5 Sobowidz, dz. ewid. 44, 45/1, 45/2, 47).
Dec. Nr 283/Archeol. z dnia 23.04.1976 r.

287/A. ROŚCISZEWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-zachód od Rościszewa, na tzw. „Ruskiej Górze" (Ark. 2 Gołębiewko, dz. ewid. 143/3).
Dec. Nr 287/Archeol. z dnia 30.09.1976 r.

434/A. TRĄBKI MAŁE — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na południe od tej wsi, na wschód od drogi z Kaczek do Kłodawy (Ark. 1 Trąbki Małe, dz. ewid. 81,84).
Dec. Nr 434/Archeol. z dnia 18.11.1988 r.

435/A. TRĄBKI MAŁE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, zlokalizowana przy granicy wsi, na wschód od drogi z Trąbek Małych do Kłodawy (Ark. 1 Trąbki Małe, dz. ewid. 121, 135).
Dec. Nr 435/Archeol. z dnia 18.11.1988 r.

436/A. TRĄBKI MAŁE — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na północ od centrum tej wsi, na zachód od drogi z Trąbek Małych do Kłodawy (Ark. 1 Trąbki Małe, dz. ewid. 32/1).
Dec. Nr 436/Archeol. z dnia 18.11.1988 r.

437/A. TRĄBKI MAŁE — osada otwarta datowana na wczesną epokę żelaza, okres wpływów rzymskich, okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na zachód od centrum tej wsi, na zachód od szosy z Kaczek do Kłodawy (Ark. 1 Trąbki Małe, dz. ewid. 101, 108/1).
Dec. Nr 437/Archeol. z dnia 18.11.1988 r.

438/A. TRĄBKI WIELKIE — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich, okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na północ od centrum tej wsi, przy boisku szkolnym (Ark 1 Trąbki Wielkie, dz. ewid. 85).
Dec. Nr 438/Archeol. z dnia 20.12.1988 r.

439/A. TRĄBKI WIELKIE — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza i średniowiecza, zlokalizowana na północny-zachód od centrum tej wsi, na południe od drogi z Trąbek Wielkich do Kleszczewa, na wschód od współczesnego cmentarza (Ark. 1 Trąbki Wielkie, dz. ewid. 20/3).
Dec. Nr 439/Archeol. z dnia 20.12.1988 r.

440/A. KŁODAWA — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na zachód od drogi z Kłodawy do Żukczyna, na północnym brzegu rzeki Kłodawy (Ark. 1, Kłodawa, dz. ewid. 34).
Dec. Nr 440/Archeol. z dnia 20.12.1988 r.

441/A. KŁODAWA — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny wraz z osadą przygrodową, datowane na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane są na południowym brzegu rzeki Kłodawy, na zachód od kościoła (Ark. 1 Kłodawa, dz. ewid. 126/2, 131, 132/1).
Dec. Nr 441/Archeol. z dnia 20.12.1988 r.

447/A. WARCZ — stanowisko archeologiczne datowane na wczesną epokę żelaza i okres wczesnego średniowiecza, położone na wschodnim brzegu rzeki Kłodawy (Ark. 2/4 Warcz, dz. ewid. 137/2).
Dec. Nr 447/Archeol. z dnia 20.11.1989 r.

LI. MIASTO WEJHEROWO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

391/A. WEJHEROWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-zachód od przystanku kolei elektrycznej Wejherowo-Śmiechowo, na południe i północ od ulicy Sikorskiego (Ark. 14/20 m. Wejherowo, dz. ewid. 162, 163/1, 164, 179/1, 179/2).
Dec. Nr 391/Archeol. z dnia 29.12.1983 r.

416/A. WEJHEROWO — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, położona na północ od przystanku kolei elektrycznej Wejherowo-Śmiechowo, między południowym brzegiem rzeki Redy a ulicą L. Staffa (Obręb 10/20 m. Wejherowo, dz. ewid. 224).
Dec. Nr 416/Archeol. z dnia 22.10.1986 r.

418/A. WEJHEROWO — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na zachód od szosy z Nanic do Kąpina, na wyniesieniu ograniczonym od

północy i zachodu lasem (Obręb 1/20 m. Wejherowo, dz. ewid. 168/2).
Dec. Nr 418/Archeol. z dnia 22.10.1986 r.

419/A. WEJHEROWO — osada otwarta datowana na okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, położona na terenie Śmiechowa, na północ od linii kolejowej, na północnym brzegu rzeki Redy (Obręb 12 m. Wejherowo, dz. ewid. 2, 3, 4).
Dec. Nr 419/Archeol. z dnia 22.10.1986 r.

LII. GMINA WEJHEROWO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach (gruntach), należących aktualnie do niżej wymienionych wsi i podobnych miejscowości wiejskich, znajdowały się:

124/A. GNIEWOWO — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny datowany na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na południe od tej wsi i linii kolejowej Wejherowo—Reda (Nadleśnictwo Gdańsk, dawn. Gniewowo, Oddz. L. 29).
Dec. Nr 124/Archeol. z dnia 23.12.1970 r.

175/A. ZBYCHOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-zachód od tej wsi, po prawej stronie drogi do Wyspowa i Gniewowa (Ark. 2 Zbychowo, dz. ewid. 163).
Dec. Nr 175/Archeol. z dnia 22.11.1971 r.

176/A. SOPIESZYNO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na wschodnim skraju tej wsi, po północnej stronie drogi odchodzącej w kierunku zachodnim od centrum wsi (Ark. 1 cz. 2 Sopieszyno, dz. ewid. 36).
Dec. Nr 176/Archeol. z dnia 15.12.1971 r.

199/A. KĄPINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na zachód od drogi z Nanic do Kąpina, na południe od drogi odchodzącej w kierunku lasu (Ark. 1 Kąpino, dz. ewid. 8).
Dec. Nr 199/Archeol. z dnia 17.12.1971 r.

225/A. ŁĘŻYCE — cmentarzysko datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, przy wybudowaniu Rogalewo, na wschód od szosy z Koleczkowa do Łężyc i na południe od szosy z Koleczkowa do Gdyni-Cisowej (Ark. 3 Łężyce, dz. ewid. 97).
Dec. Nr 225/Archeol. z dnia 5.12.1972 r.

250/A. ORLE — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowane na północ od tej wsi, na krawędzi wysoczyzny przylegającej do pradoliny rzeki Redy (Nadleśnictwo Wejherowo, Oddz. L. 14 h).
Dec. Nr 250/Archeol. z dnia 8.12.1972 r.

361/A. USTARBOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północny-wschód od tej wsi, po północnej stronie drogi do Sopieszyna (Ark. 2 Ustarbowo, dz. ewid. 17).
Dec. Nr 361/Archeol. z dnia 14.12.1978 r.

388/A. GOŚCICINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od stacji kolejowej w Gościcinie, na wyniesieniu między rzeką Gościciną a rzeką Bolszewką (Ark. 1, 6 Gościcino, dz. ewid. 629, 630, 668).
Dec. Nr 388/Archeol. z dnia 29.12.1983 r.

389/A. ORLE — osada otwarta datowana na środkową i młodszą epokę kamienia oraz wczesną epokę żelaza, zlokalizowana na północny-zachód od tej wsi, na wyniesieniu przylegającym do pradoliny rzeki Redy i lasu (Ark. 1 Orle, dz. ewid. 101/2).
Dec. Nr 389/Archeol. z dnia 29.12.1983 r.

390/A. ORLE — osada otwarta datowana na środkową i młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na północny-zachód od tej wsi, na wyniesieniu ograniczonym od południa drogą polną odchodzącą w kierunku pradoliny rzeki Redy, a od zachodu lasem (Ark. 1 Orle, dz. ewid. 101/2, 102/2).
Dec. Nr 390/Archeol. z dnia 29.12.1983 r.

LIII. MIASTO WŁADYSŁAWOWO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

380/A. WŁADYSŁAWOWO-OSTROWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia, wczesną epokę żelaza, okres wpływów rzymskich i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na zachód od miejscowości Ostrowo, na północnym skraju Kępy Ostrowskiej (Ark. Ostrowo, dz. ewid. 61, 62, 63, 64, 65/4).
Dec. Nr 380/Archeol. z dnia 6.07.1983 r.

381/A. WŁADYSŁAWOWO-OSTROWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na zachód od miejscowości Ostrowo, na północnym skraju Kępy Ostrowskiej, ograniczona od zachodu lasem (Ark. Ostrowo, dz. ewid. 43, 44, 48).
Dec. Nr 381/Archeol. z dnia 6.07.1983 r.

382/A. WŁADYSŁAWOWO-OSTROWO — osada otwarta datowana na młodszą epokę kamienia i okres wczesnego średniowiecza, zlokalizowana na zachód od Ostrowa przy drodze prowadzącej od szosy Karwia-Jastrzębia Góra do Ostrowa (Ark. Ostrowo, dz. ewid. 65, 65/3, 68).
Dec. Nr 382/Archeol. z dnia 6.07. 1983 r.

398/A. WŁADYSŁAWOWO — osada otwarta datowana na okres wczesnego średniowiecza, położona na wschód od szosy Puck-Władysławowo, na południe od ulicy Geodetów i na zachód od ulicy Bohaterów Kaszubskich (Obręb 5 m. Władysławowo, dz. ewid. 559, 560, 561, 562, 564/1, 564/2, 565, 566, 567, 570, 571, 572, 574, 575, 576, 577/1, 578).
Dec. Nr 398/Archeol. z dnia 18.12.1984 r.

407/A. WŁADYSŁAWOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od Domu Rybaka, na zachód od ulicy Abrahama i na północ od ulicy Szkutników (Ark. 1 Władysławowo, dz. ewid. 325).
Dec. Nr 407/Archeol. z dnia 24.04.1985 r.

LIV. GMINA ŻUKOWO

Znaleziska i badania archeologiczne wykazały, że na następujących terenach, należących aktualnie do terytorium tego miasta, znajdowały się:

123/A. TUCHOM — grodzisko, naziemny obiekt archeologiczny, datowane na okres wczesnego średniowiecza. Położone jest na północny-zachód od w.w. wsi, na zachodnim brzegu rzeki Strzelniczki (Ark. 1 Tuchom, dz. ewid. 13).
Dec. Nr 123/Archeol. z dnia 23.12.1970 r.

233/A. BANINO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, po zachodniej stronie drogi Banino-Rębiechowo (Ark. 4 Banino, dz. ewid. 96).
Dec. Nr 233/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

235/A. NIESTĘPOWO — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południowy-zachód od tej wsi, przy drodze do Mąkocina (Ark. 1 Niestępowo, dz. ewid. 176).
Dec. Nr 235/Archeol. z dnia 6.12.1972 r.

289/A. NOWY GLIŃCZ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na północ od tej wsi, na wschód od drogi z Egiertowa do Żukowa (Ark. 1 Glińcz, dz. ewid. 74/6).
Dec. Nr 289/Archeol. z dnia 30.09.1976 r.

290/A. PRZYJAŹŃ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi, na zachód od linii kolejowej (Ark. 16 Przyjaźń, dz. ewid. 289/1).
Dec. Nr 290/Archeol. z dnia 1.10.1976 r.

291/A. PRZYJAŹŃ — cmentarzysko płaskie datowane na wczesną epokę żelaza, zlokalizowane na południe od tej wsi i na wschód od drogi z Przyjaźni do Skrzeszewa (Ark. 12 Przyjaźń, dz. ewid. 246/2).
Dec. Nr 291/Archeol. z dnia 1.10.1976 r.

---

*) Wcześniejszy wykaz archeologicznych zabytków nieruchomych, wpisanych do rejestru zabytków województwa gdańskiego, ogłoszono w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 1971 r. nr 7 pod poz. 35.

154

UCHWAŁA Nr XXIV/156/91
Rady Miasta Gdyni
z dnia 24 kwietnia 1991 r.

w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego wydanych przez Miejską Radę Narodową w Gdyni i jej Prezydium oraz przez Prezydenta Miasta Gdyni

Na podstawie art. 31 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i usta-

wę o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 32, poz. 191 i Nr 43, poz. 253) oraz art. 18 ust. 1 w związku z art. 14 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. z 1990 r. Nr 16, poz. 95, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253, Nr 89, poz. 518 i z 1991 r. Nr 4, poz. 18) Rada Miasta Gdyni uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się wykaz aktów prawa miejscowego wydanych przez Miejską Radę Narodową w Gdyni, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni oraz Prezydenta Miasta Gdyni przed dniem 27 maja 1990 r. i nadal obowiązujących na obszarze miasta Gdyni, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Akty prawa miejscowego wydane przez Miejską Radę Narodową w Gdyni, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni oraz Prezydenta Miasta Gdyni przed dniem 27 maja 1990 r. nie zamieszczone w wykazie, o którym mowa w § 1, tracą moc obowiązującą z dniem ogłoszenia tego wykazu.

§ 3

Uchyla się uchwałę nr XVI/111/90 Rady Miasta Gdyni z dnia 27 grudnia 1990 r. w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego i jej skutki prawne znosi się z mocą wsteczną.

§ 4

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Gdyni
J. Biedrzycki

Załącznik do uchwały nr XXIV/156/91 Rady Miasta Gdyni z dnia 24 kwietnia 1991 r.

Wykaz aktów prawa miejscowego wydanych przez Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni, Miejską Radę Narodową w Gdyni oraz przez prezydenta Miasta Gdyni przed dniem 27 maja 1990 r. i nadal obowiązujących na obszarze miasta Gdyni.

Lp	Nazwy, numery i daty aktów	Przedmiot (tytuły) aktów	Sposoby ogłoszenia aktów
1	2	3	4
		I Akty prawa miejscowego wydane przez Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni:	
1.	Uchwała nr 94/XXXI/62 z dnia 16 października 1962 r. zmieniona uchwałą nr 175/XVII/63 z dnia 9 lipca 1963 r.	w sprawie zatwierdzenia szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy urbanistycznej Chylonia w Gdyni	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1963 r. Nr 14, poz. 114 i z 1968 r. Nr 17, poz. 85
2.	Uchwała nr 121/XXIII/71 z dnia 20 listopada 1971 r.	w sprawie wyznaczenia terenów budownictwa jednorodzinnego na obszarze miasta Gdyni	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1971 r. Nr 21, poz 157
3.	Uchwała nr 49-6/72 z dnia 4 kwietnia 1972 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinnego w Gdyni-Oksywiu przy ulicy Algierskiej	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1972 r. Nr 6, poz. 68
4.	Uchwała nr 89-12/72 z dnia 4 lipca 1972 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowych planów szczegółowych zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa jednorodzinnego w Gdyni	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1972 r. Nr 12, poz. 105
		II Akty prawa miejscowego wydane przez Miejską Radę Narodową w Gdyni:	
5.	Uchwała nr IV/30/85 z dnia 31 stycznia 1985 r.	w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz miejski	Dz. Urz. W.G. z 1985 r. Nr 7, poz. 111
6.	Uchwała nr VI/39/85 z dnia 10 maja 1985 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu Gdynia-Grabówek	Dz. Urz. W.G. z 1985 r. Nr 14, poz. 199
7.	Uchwała nr IX/48/85 z dnia 14 listopada 1985 r.	w sprawie określenia wysokości stawek podatku od posiadania psów, terminu płatności i sposobu poboru tego podatku oraz ustalenia stawek opłaty targowej i sposobu jej poboru w mieście Gdyni	Dz. Urz. W.Gd. z 1986 r. Nr 1, poz. 5; z 1987 r. Nr 2, poz. 12; z 1988 r. Nr 24, poz. 202; z 1990 r. Nr 8, poz. 48 i Nr 17, poz. 138
8.	Uchwała nr XIV/78/86 z dnia 26 września 1986 r.	w sprawie podziału miasta Gdyni na strefy dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości oraz wprowadzenia w tym mieście obniżek niektórych stawek podatku od nieruchomości w odniesieniu do budynków lub ich części użytkowanych na określone cele	Dz. Urz. W.Gd. z 1987 r. Nr 1, poz. 5
9.	Uchwała nr XXII/115/88 z dnia 4 lutego 1988 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gdyni	Dz. Urz. W.Gd. z 1988 r. Nr 13, poz. 91
10.	Uchwała nr XI/31/89 z dnia 17 marca 1989 r.	w sprawie zaliczania do kategorii dróg zakładowych niektórych dróg w mieście Gdyni	Ogłoszono sposobem zwyczajo przyjętym
		III Akty prawa miejscowego wydane przez Prezydenta Miasta Gdyni:	
11.	Zarządzenie nr 33/75 z dnia 24 maja 1975 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego Chwarzno II w Gdyni	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1975 r. Nr 12, poz. 69
12.	Zarządzenie nr 58/75 z dnia 30 października 1975 r.	o wyznaczeniu terenu budownictwa jednorodzinnego w Gdyni — Kolonii, „Osiedle Dąbrowa” oraz o podziale tego terenu na działki budowlane i przeznaczeniu ich do oddania w użytkowanie wieczyste	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1975 r. Nr 17, poz. 96

1	2	3	4
13.	Zarządzenie nr 55/76 z dnia 29 grudnia 1976 r.	w sprawie warunków i częściowego zakazu hodowli zwierząt gospodarskich, futerkowych i drobiu na terenie miasta Gdyni	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1977 r. Nr 2, poz. 13
14.	Zarządzenie nr 9/82 z dnia 3 listopada 1982 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu budownictwa jednorodzinnego w rejonie ulicy Wiosny Ludów w Gdyni Redłowie	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1983 r. Nr 1, poz. 3
15.	Zarządzenie nr 11/82 z dnia 1 grudnia 1982 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy jednorodzinnej przy ulicy Korczaka i ulicy Powstania Wielkopolskiego w Gdyni Redłowie	Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1983 r. Nr 1, poz. 4
16.	Zarządzenie nr 11/84 z dnia 11 lipca 1984 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy jednorodzinnej oraz punktu katechetycznego w Gdyni-Chwarznie w rejonie ulicy Ateny	
17.	Zarządzenie nr 19/84 z dnia 21 grudnia 1984 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy jednorodzinnej w Gdyni-Chwarznie za Lasem	Dz. Urz. W.Gd z 1985 r. Nr 10, poz. 169
18.	Zarządzenie nr 20/84 z dnia 21 grudnia 1984 r.	w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego osiedla budownictwa jednorodzinnego Gdyni-Chwarzno-Centrum	Dz. Urz. W.Gd. z 1985 r. Nr 10, poz. 170
19.	Zarządzenie nr 16/86 z dnia 28 czerwca 1986 r.	w sprawie ustalenia czasu otwarcia dla ludności placówek handlu detalicznego oraz zakładów gastronomicznych i usługowych w mieście Gdyni	Dz. Urz. W.Gd. z 1986 r. Nr 10, poz. 115
20.	Zarządzenie nr 3/90 z dnia 13 stycznia 1990 r.	w sprawie ustalenia wysokości opłat za wodę i odprowadzanie ścieków	ogłoszono sposobem zwyczajowo przyjętym

155

UCHWAŁA Nr XII/94/91
Rady Gminy Tczew
z dnia 18 grudnia 1991 r.

w sprawie wprowadzenia zmian do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Tczew, dotyczących fragmentów szesnastu wsi w tej gminie.

Na podstawie art. 18 w związku z art. 17 ust. 3 i zgodnie z artykułami 26-32 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1989 r. Nr 17, poz. 99, Nr 34, poz. 178, Nr 35, poz. 192; z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 87, poz. 505), art. 1 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 253 i Nr 87, poz. 506) oraz art. 18 ust. 1 w związku z artykułami 14 i 41 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. z 1990 r. Nr 16, poz. 95, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253, Nr 89, poz. 518 i z 1991 r. Nr 4, poz. 18) Rada Gminy w Tczewie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Do miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Tczew, zatwierdzonego uchwałą nr VII/49/91 Rady Gminy Tczew z dnia 29 stycznia 1991 r. (Dz.Urz.W.Gd. z 1991 r. Nr 10, poz. 88), wprowadza się zmiany — dotyczące fragmentów wsi Bałdowo, Boroszewo, Czarlin, Czatkowy, Dąbrówka Tczewska, Gniszewo, Lubiszewo, Małżewo, Mieścin, Miłobądz, Rokitki, Stanisławie, Tczewskie Łąki, Turze, Wędkowy i Zajączkowo — określone:
1) na planszy w skali 1:10.000 przedstawiającej graficznie te zmiany i
2) w tekście zawierającym ich opis i ustalenia realizacyjne dotyczące powyższych zmian.

2. Dokumenty wymienione w poprzedzającym ustępie czyni się składnikami integralnymi planu wymienionego w § 1 ust. 1 i załącznikami do niniejszej uchwały.*)

§ 2

Zobowiązuje się Wójta Gminy Tczew do spowodowania:

1) niezwłocznego przekazania niniejszej uchwały Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku celem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego,
2) umieszczenia na okres 21 dni odpisu tej uchwały na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Tczewie,
3) ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie informacji o zmianach wprowadzonych niniejszą uchwałą do planu wymienionego w § 1 ust. 1,
4) należytego uwidocznienia tych zmian na urzędowym rysunku i w urzędowym tekście planu wymienionego w § 1 ust. 1 oraz
5) udostępniania do wglądu osobom zainteresowanym dokumentów przedstawiających zmiany wprowadzone niniejszą uchwałą do planu wymienionego w § 1 ust. 1, udzielania im stosownych informacji o tych zmianach i wydawania z powyższych dokumentów, na wnioski zainteresowanych osób, potrzebnych im odrysów (wyrysów) i odpisów (wypisów) — na zasadach określonych w art. 32 ust. 3 wymienionej ustawy o planowaniu przestrzennym.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego z tym, że punkty 1 i 5 w § 2 wchodzą w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Gminy Tczew
T. Plichta

*) Załączników do powyższej uchwały nie ogłasza się.

Cena niniejszego numeru wynosi: 3.200 zł. za 1 egz. Skład i łamanie wykonała Spółka Cywilna » TAG « w Gdańsku tel. 31-31-03 wew. 30